

GABRIËLS INSTRUCTIES

AAN DANIËL

De Here zegene u, broeder. Goedemorgen, vrienden. Het is erg heet om vanmorgen in de tabernakel te zijn, maar erg heerlijk om hier te zijn. Zo blij dat we vandaag konden komen voor deze dienst. En ik heb laten weten dat ik nu een studie zou houden over deze *Zeventig Weken van Daniël*. Dat sluit aan bij de rest van de boodschap voordat ik verder kan met de—de zeven zegels. En er zijn: zeven zegels; zeven plagen; zeven bazuinen; drie weeën; de vrouw in de zon; het uitwerpen van de rode duivel; de 144.000 die verzegeld zijn; dat gebeurt allemaal tussen deze tijd. En ik dacht dat ik dit eerst zou moeten krijgen.

² Nu, het is heet. Wij zijn niet van plan al te lang te blijven, gewoon wat we kunnen. En dit is de tijd, meestal, rustige tijd, waarin mensen niet zo vaak kerk houden. En vooral, en ze hebben allemaal zalen met airco, enzovoort, waar het comfortabel is. Wij wensten dat wij dat hadden, maar op dit moment hebben we het niet.

³ Veel van onze voorvaders zaten buiten in de hete zon. Als ik eraan denk om me bij de mensen te verontschuldigen omdat we geen zaal met airco hebben, dwalen mijn gedachten altijd terug naar Afrika, waar ze daar in die stormen lagen en die vrouwen met hun haar dat in hun gezicht hing—lagen daar dag en nacht, verlieten nooit de plek waar ze lagen; aten niet, dronken niet of wat ook—bleven daar gewoon om slechts af en toe een woord of twee van de Here op te vangen.

⁴ Ik kan denken aan Mexico, als het zo heet is dat, eerlijk, ik zat in een kamer met airco en probeerde mezelf koelte toe te waaien, zo heet was het. En die mensen daar om 9 uur 's morgens zien aankomen in die grote arena, en geen zitplaatsen om op te zitten. Zieken, heel ziek, stervend ziek; kanker, tumor; en zieke moeders, kleine stervende baby's en alles, daar in die kokendhete zon staan, nergens schaduw, en gewoon tegen elkaar aanleunen van 9 uur 's morgens tot 9 uur die avond, gewoon om dertig minuten via een tolk te horen en de werken van de Here te zien. Daar zitten en wachten; lange, oude, zware kleding aan—ze dragen ze winter en zomer. Dat is alles wat ze hebben.

⁵ En dan denk ik aan, daar in die oerwouden liggend, hoe ze die zieken er zouden brengen, die zich niet eens konden bewegen. En in India, wanneer ze er één neerlegden en dan één bovenop die legden en één bovenop die legden, op die manier, met melaatsheid, en ziektes; waar ze hen door en uit de straten

zouden slepen en ze in die hete, kokende, tropische zon legden. In de stormen en flitsende bliksem en dergelijke—ze zouden daar pal in die zon en storm liggen en alles en zich nooit verroeren of klagen, gewoon. . . om te proberen een Woord van God af en toe op te vangen, iets voor hun ziel. Waarom zouden wij ons dan vanmorgen verontschuldigen, met een dak boven ons hoofd en ventilatoren die draaien? We zouden ons moeten schamen als we erover klagen.

⁶ Dus, ik herinner me niet lang geleden op een eiland, een van de eilanden in de zuidelijke zeeën: ik hield daar die avond een dienst. En o, er stak een storm op. O, ik had nog nooit zo'n storm gezien: gewoon de ene bliksemflits na de andere die het land verlichtte. En hoe de wind waaide tot de bomen helemaal op de grond lagen. Ik zei: "Wel, ze zijn. . . Ik kan net zo goed mijn pak uittrekken, want er zal daar niemand zijn."

⁷ Na een paar ogenblikken reed het autootje achteruit naar de deur en iemand klopte op de deur, klaar om te gaan.

En ik zei tegen de jongen—hij kon Engels spreken—ik zei: "Is daar wel iemand?"

Zei: "Je kunt niet eens in de buurt van de plek komen," op een groot honkbalveld.

En ik zei: "Bedoel je dat de mensen daar zo zijn," zei ik, "in deze storm?"

Ze zeiden: "Ze willen over God horen."

⁸ En—en dus, ik ging erheen. En daar waren dames—jonge meisjes, tieners—niet giechelend en lachend en kauwgom ploppend en over hun vriendje zitten te praten. Elk woord, ze namen het gewoon in zich op; en verroerden zich nooit—zaten er gewoon en luisterden. Als ik een altaaroproep deed, gewoon een altaaroproep deed, en duizenden stonden op, met tranen die zo uit hun ogen stroomden, met hun handen omhoog naar God, die genade wilden voor hun ziel—jonge meisjes en jongens, 17, 18 jaar oud. Nu is het vrij moeilijk om de ouderen zelfs maar te laten luisteren, ziet u. Het—het laat zien dat wij niets hebben om over te klagen. God zij dank! Ja meneer.

⁹ We zouden het allemaal graag modern willen hebben zoals de rest van Amerika, maar we hebben het zo niet; dus wij zullen het gewoon doen met wat we hebben.

¹⁰ Nu, ik heb iets wat ik heb opgemerkt dat ik hier in de tabernakel weer zou willen doen. Hoeveel hebben er Bijbels? Steek uw hand op. Goed. Laten we psalm 99 openslaan voordat we gaan bidden. Wij deden dit vroeger, broeder Neville, jaren geleden. Ik weet niet of. . . Hebt u vanmorgen al een psalm gelezen? [Broeder Neville zegt: "Nee."—Red.] Nee. Ik zou graag, de samenkomst, iets uit de Psalmen lezen.

¹¹ Vanmorgen, toen ik in mijn studeerkamer zat, aan het mediteren over deze boodschap en dit Woord, dacht ik: “Weet je, het zou weer goed zijn om—om ze allen een psalm te laten lezen. Ik mag dat zo graag.”

De reden dat ik net een beetje laat was: een interlokaal telefoontje dat ze me hadden gegeven, uit Cheyenne, dus dat is de reden dat ik laat was.

¹² En nu, terwijl wij deze psalm opslaan, heb ik wat aankondigingen te doen, die mij zojuist werden gegeven. Dat is psalm 99.

¹³ “Van nu af aan zullen alle aankondigingen betreffende samenkomsten hier in de tabernakel en in de campagnes van het kantoor komen in Jeffersonville. Iedereen die van de samenkomsten op de hoogte wil zijn, moet . . . invullen, of zijn naam en adres opgeven en het aan het einde van de dienst vanavond op de preekstoel leggen. Er zal op tijd een bericht naar u worden gezonden zodat u regelingen kunt treffen om de samenkomsten bij te wonen.”

Dat wil zeggen: als iemand in de toekomst wil weten waar we nou bijeenkomsten gaan houden, hebben we nu een systeem opgezet op het kantoor daar dat u hier gewoon uw naam en adres kunt neerleggen. En wij zullen u een kaartje sturen van tevoren zodat u zult weten waar de bijeenkomsten plaatsvinden en waarschijnlijk de onderwerpen en wat er nog meer is, als u in de gelegenheid zou komen. Ziet u, als je geen officiële plek hebt waar het vandaan komt, de een zegt *dit* en de ander zegt *dat* en—en dan weet u het niet, ziet u. Dus laat gewoon . . . Schrijf uw naam en adres op en leg het hier neer, en Billy Paul zal het ophalen en het doorgeven.

¹⁴ Nu, er werd ook gevraagd of er nog meer . . . “Broeder Branham, zult u nog meer genezingsdiensten in de tabernakel houden, met onderscheidingen?” Nee. Nee. De onderscheidingen zullen worden gegeven door . . . door ons andere bestuur. We hebben broeder Neville hier nu, die een gave van profetie heeft, die over de zieken profeteert en hen bekendmaakt de dingen van wat zij moeten weten. En we hebben een broeder met de naam Higg- . . . Higginbotham, een van de . . . was een beheerder, heeft trouw gediend in het bestuur. Ik zie hem vanmorgen niet, maar hij heeft meestal de gave van spreken in tongen. En een kleine dame genaamd Arganbright, een lieve kleine zuster, die een gave heeft van uitlegging van tongen.

¹⁵ En deze boodschappen hebben bewezen dat ze van God zijn, omdat ze eigenlijk niet uit de orde komen; ze zijn precies ordelijk geplaatst. En zodra deze gaven zich beginnen te vermeerderen, gaan we proberen om . . . om het . . . om het weer in de kerk te krijgen op de juiste manier van doen. En ik zal ze binnenkort zien, en, zodat de . . . dat de—de bijeenkomsten gewoon perfect

zullen verlopen, naar de orde van de Here, voor zover we het perfect kunnen krijgen.

¹⁶ Maar deze lieve mensen, zo zegt mijn buurvrouw, mevrouw Wood, die hier een microfoon heeft aangesloten en daar een bandrecorder heeft staan om de bijeenkomst op te nemen, alleen met het doel om die boodschappen te krijgen en ze op te schrijven en te zien of ze kloppen of niet. Ziet u? Zo gaat ze ze na. Ik weet dat mevrouw Wood een eerlijke vrouw is. En ze vertelt me van vele dingen die gezegd zijn, dat ze uitkomen.

¹⁷ Nu, dus we zijn daar dankbaar voor. Wat een opluchting is dat voor mij thuis! Als ik thuiskom, dan. . . Die onderscheiding in het profetische vlak maakt me gewoon kapot en daarom heeft God me daar wat verlichting voor gestuurd, door profetie en spreken in tongen en uitleg, wat profetie is. Wat profetie is, om in tongen te spreken. Er zijn twee verschillende mensen die profeteren. De ene die spreekt, de andere die begrijpt wat de ene zegt in onbekende tongen, dat is precies profetie. En nu: we zullen. . . We hebben dat elke dag, elke samenkomst hier, wanneer we onze gebedsrijen in de samenkomst hebben.

¹⁸ Nu: is er dan iemand die zou vragen: hebt. . . over de gave. Ja, ik heb het nog steeds. Maar die manier, de enige manier waarop ik het gebruik, is bij privé-gesprekken, die ik heb. En om die te krijgen—ik geloof dat ze het op het prikbord daarachter hebben hangen— om toestemming te krijgen en uw tijd vast te stellen, door Billy Paul, mijn jongen, voor hier of in de bijeenkomsten, hierna. In de velden, waar ook, moet u een kaartje hebben dat Billy Paul u zal geven. Als er iets in het leven is dat u niet kunt begrijpen, en niet weet hoe u eruit moet komen, en u zoekt de wijsheid van de Here, laat dan. . . Ga naar Billy Paul, mijn zoon, die de secretaris is, en hij zal u een kaartje geven en een datum voor u vastleggen, voor een tijdstip.

En dan, als we die gesprekken hebben, dan zal dat zijn wanneer we samen naar binnen gaan, alleen u en ik. En als er vrouwen komen, gaat u met mij en mijn vrouw mee naar binnen. En dan zult u. . . Zullen we het uitzoeken en de Here zoeken en Hem vragen wat u moet doen.

¹⁹ Nu: andere, kleinere gevallen en dergelijke worden overgedragen aan broeder Neville en broeder Higginbotham en zuster Arganbright en de anderen die in tongen spreken en uitleggen, wat hier in de gemeente is.

²⁰ Daarom: wij zijn zoals op de reis. Ik geloof dat het Jethro was die tegen Mozes op een dag zei, ziet u: “Laten we enige oudsten nemen.” “En de Geest van God werd van Mozes afgenomen en op zeventig van de oudsten gelegd en zij profeteerden. Maar alleen de grote en moeilijke dingen kwamen tot Mozes alleen.” Nu, wij zijn niet Mozes, evenmin zijn dit de oudsten, maar we dienen nog

steeds de Jehova God met dezelfde Vuurkolom die ons naar het beloofde land leidt.

Dus, dan: ja, er zullen andere bijeenkomsten zijn en er zal de uitleg- . . . De onderscheidingen zullen komen. Dat zal mij dan de gelegenheid geven om in gebed en studie te zijn op de dagen dat ik weet dat deze gesprekken zullen komen en er gereed voor te zijn.

²¹ Nu, onthoud: Billy Paul Branham, onze zendingsveldsecretaris, zal . . . Het is op . . . De mededeling hangt op het bord daar achteraan, door de beheerders. Ik heb hier een briefje om dat aan te kondigen en de mensen te vertellen dat ze het op het mededelingenbord kunnen lezen als ze naar buiten gaan.

²² Nu: nu, vanmorgen hebben we een geweldige les; en vanavond zullen we proberen ermee verder te gaan. En zo de Here wil, volgende zondag wéér een daarover. Ik wist niet hoe diep het ging totdat ik het begon te bestuderen. En het is nog steeds een mysterie voor mij, en dus vertrouw ik gewoon op de Here.

²³ Nu, u met uw Bijbels, laten we naar psalm 99 gaan: 99. En ik zal het 1e vers lezen, de gemeente zal het 2e vers lezen en dan zullen we allemaal tegelijk het laatste vers lezen. We gaan door: ik het 1e, de gemeente het 2e, ik het 3e, de gemeente het 4e, zo door tot het laatste vers en dan lezen we het allemaal samen. Zullen we staan terwijl we het Woord van God lezen?

De HERE regeert; laat het volk beven; Hij zit tussen de cherubs; laat de aarde zich bewegen.

De HERE is groot in Sion; en Hij is hoog boven alle volken.

Laat hen Uw grote en geduchte naam prijzen; want die is heilig.

De sterkte des Konings heeft ook het oordeel lief; Gij vestigt rechtmatigheid, Gij verordent gericht en rechtvaardigheid in Jakob.

Verheft gij de HERE onze God, en aanbidt voor Zijn voetbank, want Hij is heilig.

Mozes en Aäron waren onder Zijn priesters, en Samuel onder de aanroepers van Zijn naam; zij riepen tot de HERE en Hij antwoordde hun.

Hij sprak tot hen in de wolkkolom; zij onderhielden Zijn getuigenissen, en de verordeningen die Hij hun gegeven had.

Gij antwoordde hun, o HERE, onze God: Gij waart een God die hun vergaf, hoewel Gij wraak nam over hun verzinselen.

Verheft de HERE onze God, en aanbidt op de heilige heuvel; want de HERE onze God is heilig.

24 Laten we ons hoofd buigen.

Waarlijk, Here: deze woorden zijn geschreven en opgetekend door Uw dienstknecht David in een psalm aan U. Gij woont tussen de cherubs. Gij zijt heilig en Uw heuvel is heilig. Laten we naderbij trekken met ons hart besprenkeld met het bloed van de Here Jezus, met een zuiver geweten, en met geloof en zekerheid dat we in de tegenwoordigheid van onze God komen. Laat dit hele gehoor vanmorgen eerbiedig zijn. Open onze oren van begrip. Spreek door ons in wijsheid, opdat wij mogen weten hoe wij ons in deze dagen moeten gedragen, en in Uw tegenwoordigheid.

25 Wij willen U vragen, onze God, om ons deze geheime dingen te openbaren die al deze jaren verborgen zijn geweest, als wij een van de meest oprechte, plechtige woorden naderen. Gij hebt erover gesproken toen U hier op aarde was en zei: "Hij die leest, laat hem begrijpen." Dus komen wij vol eerbiedigheid tot U, Here, en zoeken Uw wijsheid, niet wetend wat precies te zeggen. Hier liggen een paar Schriftgedeelten en eerbiedig en volledig op U vertrouwend voor het antwoord, met geen ander doel dan dat wij het uur mogen kennen waarin wij leven, zodat wij voorbereid mogen zijn op de grote dingen die voor ons liggen. Wilt U het ons niet toestaan, Here? In de Naam van Hem Die ons allen heeft geleerd dat we zouden moeten bidden op deze wijze:

Onze Vader Die in de hemel zijt, Uw Naam worde geheiligd.

Uw Koninkrijk kome. Uw wil geschiede, op aarde zoals in de hemel.

Geef ons heden ons dagelijks brood.

En vergeef ons onze overtredingen, gelijk ook wij hen vergeven die tegen ons overtreden.

En leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van het kwade; want van U is het Koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid, in eeuwigheid. Amen.

26 U mag gaan zitten. Nu, als er iemand van de mannen zijn jas wil uittrekken, voelt u zich gewoon thuis. En degenen die langs de—de zijmuren staan, als uw voeten pijn beginnen te doen, wel, voelt u zich gewoon vrij om van uw plaats te gaan.

27 En nu, ik denk, als de kinderen naar hun ruimten willen gaan—of zijn ze al weggestuurd? [Broeder Neville zegt: "Nee, dat kunnen ze niet. We kunnen het vanmorgen niet houden vanwege de drukte."—Red.] De voorganger zegt dat door de drukte de lokalen volgepakt zitten zodat we geen zondagsschool voor de kleintjes kunnen houden. En we zouden het op prijs stellen als jullie kleine makkers nu met ons zouden meewerken, want

vanmorgen beginnen we met een grote, geweldige boodschap waarvan ik zeker weet dat het veel zal betekenen voor jullie vader en moeder, en jullie geliefden die hier zijn, en zelfs voor jullie kleintjes. Dus we benaderen het heel eerbiedig.

²⁸ Zo de Here wil, nemen we vanmorgen het onderwerp van Daniëls zeventig weken. En vanmorgen spreken we over Daniël in gevangenschap en Gabriël die aan komt vliegen om hem te onderrichten over de toekomst. Terwijl Daniël in gebed was, kwam de . . . Gabriël de engel er om hem te onderrichten.

Vanavond wil ik spreken over het zeszvoudige doel van zijn bezoek, zes verschillende onderwerpen die vanavond aan de orde komen, waar Gabriël voor kwam.

²⁹ Volgende zondag, zo de Here wil, wil ik de reden en de tijd van de zeven gemeentetijdperken plaatsen en in welke tijd ze vallen en waar we vandaag staan. Dat is volgende zondag, ochtend, zo de Here wil.

³⁰ Nu, de reden hiervoor. Ik heb enkele kleine aantekeningen meegenomen van mijn laatste paar boodschappen. En vanmorgen wil ik het overlappen, omdat dit op de magnetische band staat die over de hele wereld zal gaan, naar vele landen. En altijd, de reden dat ik erop terugkom is dat iemand misschien de band voor het eerst zou horen en niet in staat zou zijn om te begrijpen wat ik bedoelde wanneer ik naar iets anders verwijs.

³¹ We zijn nu al maanden bezig met de studie van het boek Openbaring: De Openbaring van Jezus Christus. We zijn door de gemeentetijdperken heen gekomen. De eerste drie hoofdstukken van Openbaring waren de gemeentetijdperken. Toen werd Johannes opgenomen, in het 4e en 5e hoofdstuk, en werden hem dingen getoond die—die hierna zouden komen. Nu, bij het 6e hoofdstuk daalt hij weer neer op aarde om dingen te zien plaatsvinden die van het 6e hoofdstuk, het 1e vers, tot het 19e hoofdstuk en het 21e vers zullen gaan. Hier komen de zegels, de plagen, de weeën, de sprinkhanen, de—de vrouw in de zon, en het uitwerpen van de rode draak, het verzegelen van de 144.000, en al deze dingen.

³² Dit is een week van ontzettende studie geweest. Gisteren ben ik de hele dag nauwelijks uit de kamer gekomen, probeerend te studeren. En het is iets, bij de laatste keer—veel van de oudgedienden hier die ik leerde—ik zei gewoon: “Hierin horen de zeventig weken van Daniël,” maar ik probeerde het niet aan te pakken, om het uit te leggen. Maar deze keer, door de genade van God, heb ik het op mij genomen om te proberen om genade te vragen vóór God zodat ik het aan de mensen zou mogen brengen. En hier vind ik dingen waar ik helemaal niets over weet.

³³ En toen heb ik . . . was ik het boek van dr. Larkin aan het lezen, het boek van dr. Smith, de aantekeningen van dr. Scofield, verscheidene commentaren van mannen overal, en toch kan ik

die van hen niet samenvoegen om het goed te laten uitkomen. Ziet u? Dus deze week ben ik van plan om . . . heb de bibliotheek in Kentucky bezocht over wat over de oude sterrenkunde, over de kalenders en tijden, en uit de bibliotheken enzovoort al de oude boeken te halen die ik maar kon en . . . om, met het weinige dat ik kan doen, en mijn vertrouwen strikt in Jezus Christus hebbend om het mij te openbaren.

Want ik wil het niet, om te zeggen: “Ik weet *dit* en ik weet *dat*.” Hij kent mijn hart. Hij luistert naar mij. Maar ik wil het zodat ik Zijn volk zou mogen verlichten; daarom geloof ik dat Hij het mij zal geven. Ik weet het tot nog toe niet, maar ik vertrouw Hem voor volgende zondag, want dat zal het geweldige gedeelte zijn, volgende zondag, om het te weten en die zeventig weken te plaatsen.

³⁴ Ieder heeft een andere plaats. En als je dat doet, je ze allemaal door elkaar laat lopen, komen ze niet goed uit, kloppen ze niet. Dat kan niet. En daarom: ik—ik zou misschien niet in staat zijn het juist te hebben, maar ik ga de Here ervoor vertrouwen.

³⁵ En ik herinner me dat Salomo eens bad en de Here God vroeg of Hij hem wijsheid wilde geven, niet voor zichzelf, “geen verlenging van dagen, geen langer leven, geen rijkdom,” maar dat hij wijsheid zou mogen hebben om te weten hoe Gods volk te richten. En God eerde dat gebed en gaf Salomo die wijsheid, omdat het voor Zijn volk was. En daarom vraag ik God om mij te laten weten wat deze zeventig weken betekenen, omdat ik weet dat het de exacte kalender is voor het tijdperk waarin wij leven. En daarom wil ik het weten; niet voor mijzelf—ik ben . . . niet voor mijzelf. Natuurlijk wil ik het wel weten. Ik zeg het niet op die wijze, “niet voor mijzelf,” want ik wil het wel voor mijzelf. Ik wil het weten, omdat ik wil weten waar we leven en in welke tijd we leven. En dan weet ik dat dat gegeven werd.

³⁶ En verschillende mensen hebben het uitgezocht en ze hadden het al lang geleden gehad. Eén man, las ik, had het allemaal in 1919 laten eindigen, de zeventig weken. Nou, dat was niet zo.

Dus na zeventig weken, na zeventig weken is het allemaal afgelopen. Dus wij—wij willen niet . . . Wij willen de waarheid weten. En ik vraag God om mij de waarheid te geven.

³⁷ Nu, om dit te onderbouwen—terug te gaan—wil ik een klein beetje van het voorgaande herhalen. Dus daarom, wat aantekeningen die ik heb opgeschreven, die we in het 5e . . . het 4e en 5e hoofdstuk hadden, zodat de mensen het zullen begrijpen. Eerst, voor we dit doen, wil ik het overlappen zodat u het zult krijgen vanaf het 4e . . .

Nu, onthoud: het 3e hoofdstuk was het Laodicea-gemeentetijdperk en de gemeente werd opgenomen aan het eind van Laodicea.

38 Nu, ik probeerde mijn vrouw er iets over uit te leggen. Ik had Becky, mijn dochter, met al de verschillende soorten woordenboeken en dingen die we konden krijgen. Zij geven het antwoord niet. Ik heb het Bijbelwoordenboek. Ik heb het oude Griekse woordenboek. Ik—ik heb de—de Webster en vele andere, de moderne woordenboeken. Geen ervan kon zelfs maar de . . . de woorden of het antwoord op enige wijze geven.

39 Mijn vrouw zei: “Hoe verwacht je dat onze mensen, die arme mensen zijn, en van wie velen ongeschoold zijn net als wij, zo iets begrijpen?”

Ik zei: “God zal het antwoord geven.”

40 Hoe ingewikkeld het ook is, God kan het afbreken en het eenvoudig maken. Want wij zijn de . . . een deel van die mensen die ernaar verlangen, bidden, voor die dag en dat uur. En onze ogen zijn gericht op de hemel en we kijken uit naar Zijn komst. En ik ben er gewoon zeker van dat Hij het ons zal laten zien. Nu, het zal ons niet de dag of het uur zeggen, want geen mens zal dat weten, maar het zal ons zeker de dag van de week laten weten waarin wij leven, als we het maar kunnen vatten.

41 Nu, in het 4e hoofdstuk werd Johannes terstond opgenomen, na de gemeente. Johannes, als hij omhoogging, zag hij het volledige gemeentetijdperk. Daar is waar ik even een ogenblik wil stoppen om te zeggen dat vele mensen die verwachten dat er een groot, geweldig, machtig iets zal gebeuren in het heidense tijdperk, het zeker mis hebben. Het gemeentetijdperk en alles wat er zal gebeuren tijdens de heidense heerschappij staat beschreven in Openbaring 1 tot en met Openbaring 3. Toen werd de gemeente weggerukt en opgenomen, en de rest hiervan, tot het 19e hoofdstuk, is wat er gebeurt met het Joodse ras, nadat de gemeente is opgegaan. En het is de tijd van de grote verdrukking—niets dat onder de heidenen zal gebeuren; alleen het afslachten, enzovoort, zoals we zullen zien als we daartoe komen.

42 Maar de gemeente zelf is weggegaan, bij het 13e . . . Bij het laatste vers van het 3e hoofdstuk van Openbaring, toen het Laodicea-gemeentetijdperk eindigde, wat het laatste was.

43 En we namen elk gemeentetijdperk, elke tijd, elk ding wat er gebeurde, elke ster, elke boodschapper, hun aard, wat ze gedaan hebben, en brachten het regelrecht door de geschiedenis heen tot de allerlaatste, daar op de afbeelding getekend, aan de zijkant van de muur. En toen we klaar waren, kwam de Heilige Geest binnen en maakte een cirkel van datzelfde op de wand en openbaarde het door Zichzelf, hier aan ons allen.

44 Nu, met dit te doen, vertrouw ik erop dat Hij aan het einde hiervan met iets geweldigs zal komen en het ons opnieuw zal laten zien, dat we in de eindtijd zijn.

⁴⁵ Hoeveel van u hebben Kennedy's... president Kennedy's toespraak gehoord, de opmerkingen enzovoort? Hoeveel hebben deze voorspelling gehoord: dat voor 1 januari voorspeld wordt dat zowel de Verenigde Staten als Rusland vulkanische as zullen zijn? Dat is alles wat we nodig hebben. Het is later dan we denken. Ziet u? Dus als wij zo dichtbij zijn dat zelfs mensen van deze aarde voorspellen dat deze verschrikkelijke gebeurtenis zal gebeuren, kunnen wij maar beter op onze hoede zijn, alles volledig bijgewerkt, alle belijdenissen afgelegd, alles gereed, want wij weten niet precies op welk moment onze Here ons zal oproepen. En wanneer Hij de oproep doet: "Kom hogerop," kunnen we maar beter gereed zijn. En het zal komen in het uur dat u niet denkt.

⁴⁶ De grote Pinksteropwekking loopt nu ten einde. We zien het overal, de laatste grote beweging. De boodschap is uitgegaan. Alles is nu gereed, wachtend. De gemeente is verzegeld. De goddelozen doen nog goddelozer. Kerken worden nog kerkelijker. De heiligen komen dichterbij God. De gaven van de Geest beginnen zich te vermenigvuldigen in de kleine groepen. We zijn in de eindtijd. O, ik hou van dat lied dat we vroeger in de gemeente zongen.

Ik kijk uit naar de komst van die blijde millenniumdag,
 Wanneer onze gezegende Heer zal komen en
 Zijn wachtende Bruid zal weghalen;
 O, mijn hart roept en dorst naar die dag van
 heerlijke bevrijding,
 Wanneer onze Heiland weer naar de aarde zal
 terugkeren.

⁴⁷ Wachtend op dat uur! Nu, in het 5e hoofdstuk en de 5e verzen vinden we in onze voorgaande les dat we het hadden over die Bloedverwant-Verlosser, waarvan we ontdekten dat het Christus was. Hebben het getypeerd met Ruth: Ruth, beslissend; Ruth, dienend; Ruth, rustend. Beslissen was rechtvaardiging; dienen, zichzelf gereedmaken, heiliging; rusten was met de Heilige Geest, tot het bruiloftsmaal kwam. Wat prachtig!

⁴⁸ De gemeente kwam door John Wesley: rechtvaardiging, of... Maarten Luther: rechtvaardiging; door John Wesley: heiliging; door Pinksteren: de doop met de Heilige Geest; en nu: rustend, wachtend op de komst van haar Here. Perfect!

⁴⁹ Onze Bloedverwant-Verlosser, de oudsten hadden gelijk toen ze Hem een Lam noemden, op het punt een Leeuw te worden, als rechter. Hij was een Lam, weet u, met het zeventvoudig verzegelde Boek. Toen het Boek werd weggenomen, was het middelaarswerk voltooid.

⁵⁰ Nu, in het 3e hoofdstuk was de gemeente opgevaren, maar nu zal verlossing worden geopenbaard, hoe de gemeente verlost

werd, de openbaring van wat er tijdens het gemeentetijdperk plaatsvond. Ziet u, de gemeente is weg, dus laat Hij nu zien, in het 5e hoofdstuk, hoe Hij het deed, wat er plaatsvond, hoe Hij de gemeente verzegeld heeft. De openbaring van Zijn Naam; waterdoop, met gebruikmaking van Zijn Naam; eeuwig leven; geen eeuwige hel; slangenzaad; eeuwige zekerheid; al de grote leerstellingen, voorbestemming van de gemeente, die aan de gemeente geopenbaard werd. Hij laat zien hoe Hij het gedaan heeft.

⁵¹ Nu krijgt onze Bloedverwant een met zeven zegels verzegeld Boek van Verlossing overhandigd van de oorspronkelijke Eigenaar. Amen! Wie was, hebben we uitgevonden, de oorspronkelijke Eigenaar? God Zelf. “En het Lam kwam en nam het Boek uit de rechterhand van Hem die op de troon zat.” Wie was het Lam? De Verlosser, onze Bloedverwant-Verlosser, de Bloedverwant van de gemeente, Die kwam en Israël verlostte.

⁵² Nu gaan we daar vanmorgen op in. Israël werd verlost, maar het was niet op hen van toepassing, want zij verwierpen Hem. Maar de gemeente ontving hun verlossing, en Hij is onze Bloedverwant-Verlosser. Zoals Boaz Naomi moest verlossen om Ruth, de Moabitische, te krijgen, een vreemdeling, een heiden, zo heeft Christus Israël verlost, paste de verlossing toe en werd verworpen.

⁵³ Herinnert u zich de gratieverlening, dat de man werd neergeschoten, die ik soms vertel? Tijdens de burgeroorlog, terwijl. . . Hij was een goed mens. Hij was onschuldig, en zij bevonden hem schuldig. Hoewel hij in zekere zin schuldig was, omdat hij was weggelopen in tijd van strijd. En zij bevonden hem schuldig en zouden hem doodschieten. En een man ging naar president Lincoln en zei: “Meneer Lincoln, dit is een Christelijke man. Hij was bang. De jongen, ik ken zijn familie. Hij was gewoon bang. Hij bedoelde er geen kwaad mee. Hij liep weg.” Zei: “Meneer Lincoln, het ligt in uw handen. U bent de enige die hem gratie kan verlenen.”

Meneer Lincoln pakte een stuk papier en zijn pen en ondertekende: “Verleen gratie aan *die en die*. Abraham Lincoln.”

Hij rende terug naar de gevangenis en hij zei: “Hier is het. Ik heb je gratieverlening.”

⁵⁴ En de man zei: “Ik weiger ernaar te kijken. Er zou een groot zegel op staan. Het zou van alles hebben. Je probeert me alleen maar belachelijk te maken. Het is Abraham Lincoln niet. Iedereen zou met zijn naam kunnen tekenen. Maar het zou gewaarmerkt moeten zijn met zijn zegel enzovoort als het van hem afkomstig is.” En de man probeerde hem te overtuigen, hoewel de man in de gevangenis dacht dat hij een grapje maakte, en liep gewoon weg.

De volgende ochtend werd hij doodgeschoten. En toen, nadat hij was doodgeschoten, toen was er een rechtszitting voor een landelijk gerechtshof, omdat Abraham Lincoln, 24 uur voordat de man werd doodgeschoten, zijn handtekening had gezet dat deze man gratie werd verleend. En toen schoot de regering hem toch dood. Wat dan? Toen zei het landelijk gerechtshof van de Verenigde Staten, kwam tot deze beslissing van het landelijk gerechtshof, zei: "Gratie is geen gratie tenzij het als gratie wordt aangenomen."

⁵⁵ En Jezus verloste Israël op Golgotha. Maar het werd geen gratie voor hen, omdat zij het niet als gratie ontvingen. Maar in onze huidige les over deze zeventig weken zien we dat zij terugkomen en hun gratie ontvangen. Maar Hij verloste de gemeente; dan krijgen wij gratie, omdat wij het bloed van Jezus Christus hebben ontvangen als onze gratie.

⁵⁶ Nu, wij vinden uit dat Hij onze Bloedverwant-Verlosser was, en Hij nam het Boek uit de hand van de oorspronkelijke Eigenaar. Het is een eigendomsbewijs voor verlossing. We hebben dat ontdekt. Herinnert u zich de studie? Het is een eigendomsbewijs van verlossing. Het is er een uittreksel van, dat God leven vereiste voor de dood, in de hof van Eden. Toen is Jezus, de Rechtvaardige, gestorven en heeft Hij een eigendomsbewijs genomen, en was in staat om de zegels te verbreken, te openbaren wat erin stond, en gaf het erfdeel dat Hem toebehoorde aan Zijn volk. Eeuwig leven, dat Hij beërfde door dat te doen—Hij gaf Zijn eigen leven uit op Golgotha en verdeelde het onder ons door de Heilige Geest. Amen! Geen mens is ooit in staat geweest om ertoe te komen, om zelfs maar te bedenken wat voor liefde dat was, wat Hij gedaan heeft!

⁵⁷ Satan, die eens bezitter was, vanwege de val in de hof, wordt gebonden en in een poel des vuurs geworpen. Zijn dagen zijn voorbij.

⁵⁸ Jezus, in het Evangelie, had vier titels. Dat vingen we op. Zoon van David, erfgenaam van de troon; Zoon van Abraham, de koninklijke schenking; Zoon des mensen, erfgenaam van de aarde; Zoon van God, erfgenaam van alle dingen. Het koninklijk geschenk!

⁵⁹ In het Oude Testament kon eigendom niet—kon niet langer dan vijftig jaar worden gehouden. Het kon niet geheel worden weggenomen van zijn oorspronkelijke eigenaar, alleen vijftig jaar. En op de veertigste dag betaalde Hij de prijs. Op de vijftigste dag werd de verlossing en de macht die aan de gemeente toebehoorde, die verloren was gegaan in de hof van Eden, terugverlost en tot ons gezonden door de doop met de Heilige Geest, op de vijftigste dag.

⁶⁰ Toen hebben we deze...de boekrol genomen. We hebben de boekrollen genomen, hoe deze boekrol in Zijn hand

werd overhandigd. Hoe dat Jeremia, in Jeremia 32:6, zijn neef, Hanameël, hem wat erfgoed naliet. En zij gingen in gevangenschap. En waar wij vanmorgen met hem in gaan: gevangenschap. En het werd bewaard in een aarden vat; laat zien waar de kracht van God en de boekrollen en geheimenissen van God gekend worden: in het hart. Ons plan van verlossing, dat op dezelfde wijze bewaard wordt in aarden vaten: Jezus' Naam en de openbaring.

⁶¹ We ontdekken dat dit verzegeld was met zeven zegels, en elk zegel was eromheen gewikkeld. En naarmate de openbaring kwam, trok Hij het zegel eraf en maakte dit los en las wat dát zegel aangaf. Toen maakte Hij het volgende los, de boekrol, en las wat dát zegel aangaf. Maakte het volgende los, trok het eruit en zag wat dát zegel aangaf, en wat de openbaring was. Dat is precies wat onze zeven zegels, waar we zo dadelijk op ingaan, naar wij vertrouwen, zullen doen. Elk zegel, wanneer het van het Boek wordt afgenomen, zal worden ontrold, en dat zal precies laten zien wat er heeft plaatsgevonden.

⁶² We ontdekken dat er “zeven” vijf is in het verlossingsplan. Vijf is het getal. En er zijn vijf zevens: zeven zegels, zeven geesten, zeven engelen, zeven bazuinen en zeven gemeentetijdperken. Dus, ziet u, de vijf zevens is genade. Vijf is genade en zeven is volmaaktheid. Dus het loopt gewoon helemaal perfect, ziet u. Goed.

⁶³ Zoals elk zegel dat verbroken wordt in het Woord van God, het openbaart aan de mens van het tijdperk, in welk tijdperk we leven— de geest van het tijdperk, de gemeente van het tijdperk. Openbaringen 10, aan het einde ontdekken we, toen het laatste zegel werd verbroken, ontdekken we dat de engel staat met één voet op het land en één op de zee, met Zijn handen opgeheven naar de hemel en een regenboog boven Zijn hoofd, zwerend bij Hem die leeft in alle eeuwigheid dat de tijd op is, wanneer het laatste zegel. . . En wacht u tot we in die zegels komen en kijk waar dat zegel staat.

Nadat u de zeventig weken hebt gevonden, kijk dan waar de zegels staan: “De tijd is op,” verlossing is voorbij; Hij is nu de Leeuw en de Rechter. Hij is vanmorgen uw Redder, maar op een dag zal Hij uw Rechter zijn.

⁶⁴ Het 8e tot en met het 1e. . . 14e vers van het 5e hoofdstuk openbaart de tijd voor het Lam om aanbeden te worden, zowel in de hemel als op aarde; het boek met de zeven zegels, het waardige Lam, de Bloedverwant-Verlosser. En van het 8e vers tot het 14e aanbidden engelen Hem, aanbidden oudsten Hem, aanbidden levende schepselen Hem. En Johannes aanbad Hem zozeer tot hij zei: “Elk schepsel in de hemel, op de aarde, onder de aarde, hoorde mij zeggen: ‘Zegeningen, eer, macht, wijsheid, kracht, zij

aan het Lam.” De aanbiddingstijd voor het Koningslam. Nu: de gemeente is weg, bedenk dat.

⁶⁵ Laten we nu naar Daniël gaan, en het 9e hoofdstuk en de 1e tot en met de 3e vers. En dan gaan we de 20e tot en met de 27e nemen, want dit is gewoon Daniëls gebed. Ik wil dat u dit de hele week steeds weer opnieuw leest tot u het begrijpt.

In het eerste jaar van Darius, de zoon van . . . het zaad van de Meden, die koning gemaakt was over het rijk van de Chaldeeën;

In het eerste jaar van de regering -stond, verstond ik, Daniël, door boeken dat het aantal . . . jaren, waarvan het woord van God tot Jeremia de profeet kwam, dat hij zeventig jaar zou volbrengen in de woestligging van Jeruzalem.

Nu (het volgende) *ik stelde mijn aangezicht tot de Here God, om Hem te zoeken in gebed en smekingen en vasten en zak en as;*

. . . ik bad tot de HERE . . . God en deed mijn belijdenis, . . .

⁶⁶ En zo gaat hij steeds door, tot we nu bij het 20e vers komen. Om tijd te besparen, de mensen die staan, wil ik dat jullie gaan naar het 20 . . . tot we nu bij het—bij het 20e vers komen.

En terwijl ik nog sprak en bad en mijn zonde beleed en de zonde van mijn volk Israël, en mijn smekingen voor de HERE, mijn God, voorlegde, omwille van de heilige berg van mijn God;

Nog terwijl ik sprak in gebed, kwam de man Gabriël, die ik in een visioen had gezien, in het begin— begin . . . snel aangevlogen, en raakte mij aan omtrent de tijd van het avondoffer.

En hij informeerde mij, en sprak met mij, en zei: O Daniël, ik ben nu gekomen om u vaardigheid en inzicht te geven.

⁶⁷ Wat als wij er alleen maar bij hadden kunnen zijn! Hoe vond Hij hem? In gebed.

De engel, “de man”. Hebt u opgemerkt: hij noemde Hem “de man”. En zijnde van . . .

En het begin van mijn smekingen, ging het gebod uit, (en, ging uit dat hij moest gaan), en ik ben gekomen om het u te laten zien; want gij zijt zeer geliefd; als . . . begrijp daarom de zaak, en overweeg het visioen.

Zeventig weken zijn er bepaald over uw volk en over uw heilige stad, of uw stad, om de overtreding te beëindigen, . . . om een einde te maken aan de zonde, en om verzoening te doen voor ongerechtigheid, en om

eeuwige gerechtigheid te brengen, en om het visioen en de profetie te verzegelen, en om het Allerheiligste te zalven.

Daar is de zesvoudige reden van Zijn komst. Nu, merk op.

Nu dan, weet dan en begrijp, (luister nu) dat vanaf de uitvaardiging van het bevel om te herstellen, en Jeruzalem te bouwen tot . . . Messias de Vorst zal zijn zeven weken en tweeënzestig weken; en de straat zal herbouwd worden, en de muren, hoewel in benauwde tijd.

. . . na tweeënzestig weken zal de Messias worden afgesneden, maar niet voor Hemzelf; en het volk van de vorst die komen zal—de vorst die komen zal . . . de stad en het heiligdom vernietigen; en het einde daarvan zal zijn met een vloed, . . . tot het einde van de oorlog staat vast dat het woest blijft liggen.

En Hij zal het verbond sluiten (luister) met velen, één week lang, één van deze zeventig weken; en in het midden van de week zal hij het slachtoffer en . . . spijsoffer doen ophouden, en voor de verspreiding van gruwelen zal hij haar tot een woestenij maken, zelfs tot aan de voleinding, en dat vastbesloten zal op de woestenij worden uitgestort.

⁶⁸ Nu, daar is onze les voor de volgende drie, vier, vijf samenkomsten, wat de Here ook zal openbaren. “Zeventig weken.”

⁶⁹ Nu, ik zal Doc vragen of hij vanavond mijn bord daar wil opstellen, zodat ik het zal kunnen opschrijven. Ik wil niet dat u het mist. Nu, u moet met mij meestuderen en diepgaand studeren, anders zult u het missen. En ik wil het hier op het bord uittekenen en brengt u dan uw potlood en papier mee en schrijf deze datums op, deze tijden, en alles erover.

⁷⁰ Nu, de zeventig weken beginnen (nu, let goed op) nadat de gemeente eruit is genomen. Nu, iedereen die dat begrijpt, zeg: “Amen.” [De samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] Nu, nadat de gemeente eruit is genomen.

⁷¹ Openbaring 6:1 tot en met Openbaring 19:21 houdt verband met de zeventig weken, daarom moeten we stoppen en het uitleggen voordat we verdergaan. We moeten stoppen en het uitleggen, waarom deze zeventig weken. Want als u dat niet doet, zult u die zegels missen, zult u die bazuinen missen, zult u die schalen missen, die plagen, die drie onreine geesten als kikkers, die drie weeën, het uitwerpen van de rode draak, de vrouw in de zon. U zult hier allemaal missen als je dat niet doet, want het vindt precies hier plaats in deze zeventigste week. Dat is waar het plaatsvindt.

⁷² Nu: de profeet Daniël was al 68 jaar in Babylon. U die verwijzingen wilt nalopen en uzelf wat van de tijd te besparen die ik nodig heb gehad om—om het op te zoeken. 68 jaar! Hij ging in ballingschap in 606 voor Christus; en toen het visioen tot hem kwam was het—was het 538 voor Christus. 538 van 606 afgetrokken geeft 68. 68 jaar was hij in Babylon geweest, onder heidenen, en had nog steeds de overwinning. Amen. Wij kunnen er geen uur in blijven.

⁷³ Maar hij was daar middenin geweest met niemand anders dan drie metgezellen, en zij in verschillende delen van het koninkrijk. Maar Daniël, die alleen stond met God, behield de overwinning 68 jaar lang. Denk eraan! Ik wil niet beginnen te prediken, want dit hoort een onderwijzingsboodschap te zijn. Maar 68 jaar lang had hij de overwinning vastgehouden en was hij onbesmet voor God, zónder de doop van de Heilige Geest, zónder het bloed van Jezus Christus om voorspraak voor hem te doen; met alleen het bloed van stieren en geiten en vaarzen, dat hij in het geheim moest offeren, vanwege de heidense tradities van dat land. Ze waren daarheen gevoerd. Jeremia profeteerde over hen, dat ze erheen zouden gaan.

⁷⁴ Nu, Daniël—o, tsjonge—hij begon te zien dat de tijd dichtbij kwam, net als wij vandaag. Daniël begon te “begrijpen” zei hij, “door het lezen van boeken.”

En in het eerste jaar van de regering van . . . Daniël . . . in de regering, begreep ik, Daniël, door boeken het aantal . . . jaren, daarvoor . . . het Woord van de Here kwam tot Jeremia de profeet, dat er zeventig jaar zouden worden volbracht in . . . woestligging van Jeruzalem.

⁷⁵ Jeremia, in 606 voor Christus, profeteerde, vanwege hun zonden en goddeloosheid, dat zij er zeventig jaar zouden zijn.

⁷⁶ Weet u nog dat er een ander profeet in die dagen opkwam? Ik kan me zijn naam nu even niet herinneren. Misschien kan ik het voor u over een paar minuten achterhalen, als ik even terug zou blikken. Maar hij kwam naar voren en zei: “Jeremia, je bent fout. God zal Israël daar maar voor zoveel dagen houden, voor zoveel . . . ongeveer twee jaar.”

⁷⁷ Jeremia zei: “Zo zij het. Amen.” Hij zei: “Maar wacht eens even. Laten u en ik het met elkaar nagaan, als profeten.” Hij zei: “Vergeet niet dat er mensen zijn geweest die vóór ons profeteerden, en zij vertelden dingen die fout waren. En God heeft met hen afgerekend omdat zij verkeerde dingen hebben verteld. Dus laten we zeker zijn. Maar de Here God heeft mij gezegd dat er nog zeventig jaar zijn.”

God sloeg die valse profeet en nam zijn leven datzelfde jaar nog, omdat God deze ware profeet had verteld dat er zeventig jaar waren.

78 En ik wil dat u opmerkt hoe Daniël, hoewel een vreemdeling, hoewel verdreven uit zijn volk, verdreven uit zijn gemeente, zonder één kerkdienst, zonder enige kerk om naartoe te gaan, zonder enige gezangen om te zingen behalve wat hij zelf zong, temidden van al dit, nog steeds vasthield aan wat die profeet zei. Amen! Amen!

79 Geen gemeente om heen te gaan, niemand om gemeenschap mee te hebben—iedereen ging naar heidentempels, iedereen aanbad hun afgoden. Geen Christelijke liederen; niemand die hetzelfde geloofde als hij. En in 68 jaar, vanaf een jonge man van ongeveer 12, 14 jaar oud toen hij daarheen werd meegenomen, bleef hij trouw aan God; en begreep door Jeremia's profeet dat de dagen bijna vervuld waren.

Hoe dat het hart van iedere ware profeet van God vandaag de dag zou waarschuwen, dat we terugkijken en zien wat déze ware profeet zei en weten dat we in de eindtijd zijn.

80 Hij zei: “Ik begreep door boeken dat Jeremia, mijn broeder, vele, vele jaren geleden profeteerde dat Israël hier zeventig jaar zou blijven. En die tijd is bijna vervuld.” En hij maakte zich klaar. En hij riep een vasten uit en hij heiligde zichzelf en toen . . . zak en as, en deed het op zijn hoofd en ging vasten en bidden om te begrijpen in welke dag zij leefden.

81 En als Daniël, de profeet van de Here, Jeremia's boeken kon raadplegen en het hem in zo'n toestand kon brengen, dat zelfs Israël eruit zou komen, allemaal in leven, uit Babylon zou komen om terug te gaan naar het vaderland, hem ertoe zou brengen te vasten in zak en as; hoeveel meer zou het moeten doen met de gemeente van de levende God, te weten dat de tijd afloopt en niet meer zal zijn en de komst van de Here Jezus Christus en het grote millennium op het punt te beginnen! Hoe kunnen wij onze tijd verspillen: gokken, zwemplekken, op zondag, geen tijd voor de Here? Gewoon weglopen. . . Als de voorganger over iets spreekt wat je niet bevalt, sta je op en ga je eruit. En als de—als de kerkdienst te lang duurt, nou, dan ben je—ben je—ben je ontevreden. Kijk naar onze toestand. Kijk naar wat wij aan het doen zijn.

Vergelijk ons leven met die profeet. Eén man, in een heel koninkrijk, zonder gemeente om heen te gaan en nergens anders een om heen te gaan. Het was afgebroken en afgebrand; zijn stad, zijn volk was gevangen genomen. 68 jaar! 68, 69, 70; hij had 2 jaar te gaan. Dus toen hij begon te lezen in het boek en te zien dat de tijd naderde om vervuld—vervuld te worden, ging hij tot God in gebed om het te weten te komen.

82 Wat een tijd! Wat doen wij? Wanneer “naties breken; de zee die buldert; het hart der mensen van vrees bezwijkend; tijd van radeloosheid.” Al deze dingen—het handschrift op de muur. Rassendesintegratie; allerlei kwaad dat in de wereld gaande is;

en onrust en gevechten en geruzie. En wapens die in hangars hangen, dat één klein landje ter grootte van Cuba hier beneden de wereld in tien minuten kan vernietigen. En zij, ruziënd met elkaar, goddeloze mensen, die God niet kennen en Zijn kracht niet kennen.

En de Heilige Geest in de gemeente, onder de uitverkorenen bewegend, tonend dat Hij na tweeduizend jaar nog steeds leeft, dat Hij Dezelfde is gisteren, vandaag en voor immer. Hoe kunnen wij ons laks opstellen? Hoe kunnen wij er gewoon overheen lopen? 't Werd tijd dat wij onszelf nagingen en uitkeken naar dat grote uur dat nadert.

⁸³ Nu, hij las in Jeremia, het 25e hoofdstuk. Laten we Jeremia openslaan, het 25e hoofdstuk, en lezen wat Jeremia te zeggen had. Eigenlijk, laten we beginnen bij het 8e vers, want het is . . . Ik wil dat jullie het gegarandeerd krijgen. Het 11e vers is waar ik hier had opgeschreven om te lezen, maar laten we beginnen bij het 8e vers.

Daarom, zo zegt de HERE der heerscharen: . . .

Ik hou daar gewoon van. Wanneer ik een profeet kan horen opstaan met ZO SPREEKT DE HERE GOD, broeder, dat is het. Voor mij maakt dat het vast. Dat is alles.

. . . zo zegt de HERE der heerscharen: Omdat u niet naar Mijn woorden hebt gehoord,

Zie, Ik zal uitzenden en al de geslachten van het noorden halen, zegt de HERE, en Nebukadnezar, de koning van Babel, Mijn dienaar, en zal hen weer terugbrengen. . . tegen dit land, en tegen de inwoners ervan en tegen al de volken rondom, en Ik zal hen volkomen vernietigen, . . .

Bedenk, zij waren Gods uitverkorenen waar Hij het over heeft. Dat waren geen ongelovigen. Dat waren kerkleden.

Bovendien: Ik zal van hen de stem van vreugde nemen, . . . de stem van blijdschap, (net zoals wij vandaag hebben: allemaal rock-'n-roll, Ricky en Elvis) en, o, de stem van de bruidegom, . . . de stem van de vogel. . . of de bruid, liever gezegd, het geluid van de molensteen, . . . het licht van de kaars.

En dit gehele land zal woest worden. . .

Hoor die profeet het uitroepen: "Dit gehele land zal woest worden!" En niet om deze grote dienstknecht van God na te bootsen, maar ik profeteer dat dit hele land woest zal worden. God zal dit land straffen voor haar zonden. Als God het Israël, Zijn uitverkorene, Abrahams zaad, met wie Hij het verbond en de belofte sloot, als Hij hen niet zou laten weggelaten met hun verkeerde daden— al waren ze uiterst religieus, hadden ze de grote kerken en de priesters en de rabbi's— maar vanwege de

immoraliteit en dergelijke onder hen, en God hen liet oogsten wat zij zaaiden: zo zullen wij het krijgen. 11e vers:

...dit gehele land zal woest worden en...een verschrikking;...

Dat is dat iedereen gewoon kijkt en zegt: “Daar zijn ze. Zij waren zo groot. Kijk nu eens naar ze.”

...en deze volken zullen de koning van Babylon zeventig jaar dienen.

Dat is een leven lang. Dat is toen uw oude, gezegende oude moeder een baby was. Zij waren daar zonder een God, zonder een gemeente, zonder een lied, zonder wat dan ook, een hele generatie lang, tot heel die zondigende generatie uitgestorven was.

En het zal geschieden, wanneer zeventig jaren vervuld zijn, dat Ik de koning van Babylon zal straffen, en dat volk, zegt de HERE, wegens hun ongerechtigheid, en het land der Chaldeeën, en het voor altijd tot een woestenijs zal maken.

En Ik zal over dat land al Mijn woorden doen komen die Ik ertegen gesproken heb, alles wat in dit boek geschreven is, wat Jeremia tegen al de natie geprofeteerd heeft.

Want vele volken en grote koningen zullen zich... dienen—zich ook van hen laten dienen; en Ik zal... vergelden naar hun daden en naar hun woorden hunner handen.

Want zo zegt de HERE God van Israël tot mij: Neem de wijnbeker van de grimmigheid van Mijn hand en maak dat alle naties tot wie Ik u zal zenden ervan drinken.

Met andere woorden: “Jeremia, Ik heb je deze boodschap gegeven. Zit niet stil. Blijf niet op één plaats, maar profeteer tot alle naties.” Volgt u het? “Profeteer tot heel de natie. Toon Mijn tekenen en wonderen en laat hen weten dat Ik kom, om dit te doen.”

En zij zullen drinken en bewogen worden en waanzinnig worden, wegens het Woord dat Ik onder hen zal zenden.

⁸⁴ Wat doen ze vandaag de dag? Ze noemen u een—een valse profeet, noemen u een—een compromiszoeker, noemen u een—een fanatiekeling, een waarzegger, of een dromer van dromen of een of andere soort telepaat. “Zij zullen waanzinnig worden!” En het woord *waanzinnig*, als u het wilt ontleden, betekent “gek”. “Ze zullen eigenlijk gek worden en zeggen: ‘Och, besteed geen aandacht aan die heilige roller, die onzin,’ vanwege het Woord dat Ik onder hen zal zenden.”

⁸⁵ Ziet u de geschiedenis zichzelf herhalen? Jeremia zou het niet eens zijn met hun Farizeeërs, Sadduceeërs, Herodianen, wat ze ook zouden mogen zijn. Hij, hij verkondigde gewoon het Woord, en het maakte hen allemaal boos op hem. Wat? Nu, merk op.

En toen nam ik de beker van des HEREN hand en liet al de naties ervan drinken. . .

Jeremia bleef niet thuis. Jeremia bleef niet slechts op één kleine plaats, maar hij liet al de naties het drinken.

. . . tot wie de HERE mij gezonden had:

⁸⁶ Jeremia nam het Woord van de Here, de wijn van Zijn Woord. En de wijn is de kracht van Zijn Woord. Wijn heeft een kracht. Wijn is een bedwelming. Er zit kracht achter wijn. “En ik heb het Woord des Heren genomen,” zei Jeremia, “en liet het kenbaar maken. De wijn, de kracht die erin zit, heb ik voor hen uitgeoefend, en zij wilden het niet horen.”

God zei: “Dan zal Ik ze voor zeventig jaar naar Babylon zenden.” Dat is precies wat Hij deed. De rechtvaardigen en de onrechtvaardigen gingen allebei.

⁸⁷ Nu, terug naar de les. Daniël was aan het lezen. Bedenk eens: Daniël las dezelfde woorden die wij vanmorgen lezen. Daniël las dezelfde Bijbel, dezelfde leestekens, dezelfde zinnen, dezelfde dingen die ik, met de hulp van God, u zal voorlezen in de volgende paar boodschappen, hetzelfde, om u te laten zien dat we in de eindtijd zijn.

En Daniël, het Woord van Jeremia nemend, gaat naar Babylon. En hij was de gezalfde profeet. En hij verrichtte wonderen, tekenen, kon onbekende tongen uitleggen en deed tekenen en wonderen onder hen. Al stond hij er alleen! Amen! Hij stond alleen.

⁸⁸ Maar Jeremia had deze woorden vele, vele jaren tevoren geschreven. En Daniël, het Woord uitleggend, had. . . “Zeg, wacht eens even. We naderen de eindtijd, want ik ben hier al 68 jaar geweest. En de profeet des Heren,” amen, “mijn broeder, de ware profeet van God, die beweest dat hij een profeet was, profeteerde tot ons. Ik heb het hier in een boek staan, dat zei: ‘Zeventig jaar zullen vervuld zijn.’ O Here God, we naderen het einde. Heel die generatie is uitgestorven. Wat zult U nu doen, Here? U beloofde ons te zenden. . .” En hij maakte zich gereed om te bidden.

⁸⁹ O God, als er ooit een tijd was dat wij onszelf gereed behoorden te maken om te bidden, dan is het nu. Want wij, als Zijn ware dienstknecht, wij zien, door de brieven van de apostel, door de waarschuwingen van de Heilige Geest, dat we in de laatste dag zijn. De Heilige Geest spreekt: “Dat in de laatste dagen de mensen roekeloos zullen zijn, opgeblazen, meer liefhebbers van genot dan van God, trouweloos, valse

beschuldigers, onmatig en verachters van hen die goed zijn.” Ik begrijp het door de brief.

⁹⁰ En ik begrijp dat er spotters zullen komen in de laatste dagen. Ik begrijp dat er natie tegen natie zal zijn, in de laatste dagen. Ik begrijp dat er vloedgolven zullen zijn in de laatste dagen. Ik begrijp dat er angstaanjagende schouwspelen zullen zijn zoals vliegende schotels in de hemel, mysterieuze schouwspelen, en de harten van de mensen zullen bezwijken van angst. Er zal een tijd van verwarring zijn en een benauwdheid onder de mensen. Ik lees dat ze allen in organisaties en denominaties zullen gaan en een verbond zullen hebben in de laatste dagen. Ik begrijp dat de vrouwen hun haar zullen afknippen in de laatste dagen. Ik begrijp dat ze korte broeken zullen dragen, kleding, en met schoenen met hoge hakken zullen lopen, klepperend als ze lopen, in de laatste dagen. Ik begrijp dat de moraal erg laag zal zijn in de laatste dagen. Ik begrijp dat de predikers valse herders zullen zijn in de laatste dagen, die compromissen zullen sluiten, en de mensen niet met het Woord van God zullen voeden, maar achter geloofsbelijdenissen en dergelijke aan zullen gaan in plaats daarvan. Maar ik begrijp dat er een stem zal zijn die in de laatste dagen zal komen, roepend uit de woestijn, de mensen terug naar de oorspronkelijke boodschap roepend, terug naar de dingen van God. Ik begrijp door het Boek dat die dingen zullen plaatsvinden.

⁹¹ Ik begrijp dat er in de laatste dagen een hongersnood zal komen. De kerken zullen zo georganiseerd zijn en zo vastgeroest en alles dat er in de laatste dagen een hongersnood zal komen, en het zal niet alleen voor brood en water zijn, maar voor het horen van het ware Woord van God. En mensen zullen gaan van het oosten, van het westen, van het noorden en het zuiden, op zoek naar het horen van het ware Woord van God. Maar de kerken zullen zo georganiseerd zijn en strak dat ze het niet zullen horen. Ik begrijp dat door boeken. Maar in die dag, o God: er zal een Spruit ontstaan, uit David.

⁹² Ik begrijp dat Hij Elia zal zenden vóór die dag komt in de eindtijd en hij zal een boodschap hebben die de harten van de kinderen terug naar de vaders zal voeren, hen terug zal brengen naar het oorspronkelijke, terug zal gaan naar het einde, en begin. Ik begrijp dat dat zal plaatsvinden net voordat de Geest de heidengemeente verlaat om terug te keren naar de Joden.

⁹³ En ik begrijp het niet alleen door de brief. Ik begrijp door het Woord, door het geschreven Woord, dat Israël naar haar thuisland zal terugkeren; en ik zie haar binnengaan.

⁹⁴ Ik begrijp door brieven van de profeten dat Israël een natie zal worden. Ze zullen de tempelaanbidding herstellen. God zal Zich weer met haar bezig gaan houden wanneer ze naar haar thuisland komt. O! Twee profeten zullen in de laatste dagen met

hen opstaan. Ik begrijp dat. Net als de heidengemeente weggaat, zullen er twee profeten komen, Elia en Mozes, aan Israël. We zullen het krijgen als we het doornemen.

⁹⁵ De profeet zag dat de tijd bijna vervuld was, daar in Babylon. Goed.

⁹⁶ De, Gabriël verschijnt, om niet alleen te openbaren waar hij naar vroeg, maar om hem helemaal verder door te vertellen wat er bestemd was voor het Joodse ras, helemaal tot de voleinding. Amen! Hij vroeg een klein beetje en kreeg de hele zaak. Hij vroeg alleen om te weten . . .

⁹⁷ Daniël probeerde erachter te komen: “Hoe lang nog, Here, zal het nu zijn? Jeremia de profeet, Uw dienstknecht, mijn broeder, heeft 68 jaar geleden geprofeteerd en gezegd: ‘er is zeventig jaar dat dit volk hier zal blijven.’ Heel de oude generatie is nu praktisch weg.”

⁹⁸ Er is een oude Pinkstergeneratie die opkwam, veertig jaar geleden. “Oude strijders” werden ze genoemd. Zij organiseerden zich en sloegen en ruzieden helemaal door tot aan de berg Horeb en Nebo, helemaal tot daar. Maar uiteindelijk zijn we nu bij de rivier. Hij gaat een nieuwe doen opstaan, met een Jozua om ze mee naar de overkant te nemen. De wet faalde; Mozes ging ermee; Mozes faalde. Jozua nam ze mee over. We ontdekken dat de organisaties hebben gefaald, maar de Geest van God . . . Jozua—het woord *Jozua* betekent “Jezus, onze Redder”. Dat de Heilige Geest in de gemeente zal komen. Niet een organisatie, maar de Heilige Geest zal onder de mensen komen en haar gereedmaken om omhoog te gaan, de Jordaan over te steken. Ik begrijp door het lezen van het Boek dat dat is wat er moet plaatsvinden. En God weet dat dat is wat ik nu zoek, zodat ik Zijn volk mag troosten en hun mag vertellen wat er ophanden is, zowel hier vanmorgen als ginds in de landen waar deze banden heen zullen gaan, wereldwijd, dat we in de eindtijd zijn.

⁹⁹ Hij openbaarde het helemaal tot het Koninkrijk volledig hersteld was en het millennium begon. Dat was Gabriëls boodschap. Hij zei: “Ik ben gekomen om u te vertellen dat er nog zeventig jaren, zeventig weken zijn, bestemd over uw volk, bestemd tot het einde van het Joodse geslacht. Er zijn zeventig weken.” Nu, let op wat Hij zei. Dat nu, vanaf het uitgaan om te herstellen . . .

Zeventig weken zijn bestemd over uw volk en over uw . . . stad, . . .

“Úw stad.” Babylon was niet zijn stad. Wie . . . Waar was zijn stad? Jeruzalem.

¹⁰⁰ Nu, wanneer we bij de—de zeven—of de zesvoudige bevestiging komen, zullen we erachter komen wat die stad is en het aantonen en bewijzen wie het was, wie het gesticht heeft, waar het vandaan kwam. Hoe lang zal ze standhouden? Zal ze

weer herbouwd worden? In welke tijd? O, er staan ons grote dingen te wachten. Goed.

Zeventig weken zijn bestemd over uw volk en over uw . . . stad, om de overtredding te beëindigen, . . .

Nu, Hij zei nooit: “Daniël. . .” Hij vertelde hem ongetwijfeld dat de 70 weken. . . ik bedoel 70 jaar, bijna voorbij waren. 68, ontbreken nog maar 2 jaar. En wij ontdekken dat Jeremia’s profetie precies uitkwam. Twee jaar later vertrokken ze. Nehemia ging heen en kreeg een bevel van de koning en bouwde de muur, in moeilijke tijden. Ze werkten. Hij zei: “De muur. . .” Luister hier eens naar.

. . . de overtredding te beëindigen, . . . om een einde te maken aan de zonde, . . .

“Om een einde te maken aan de zonde.” Aan wie? De Joden. “Bepaald over úw volk,” niet over de heidenen. “Over úw volk,” de Joden. “En úw stad,” niet New York, niet Boston, Philadelphia, Chicago, Los Angeles, Rome. Maar: “Op úw stad,” Jeruzalem.

. . . en om de overtredding te beëindigen, . . . een einde te maken aan de zonde, . . . verzoening te doen voor ongerechtigheid, en om de eeuwige gerechtigheid te brengen, en om het visioen en de profetie te verzegelen, en om het Allerheiligste te zalven. (Let op!)

Weet dan en begrijp dat vanaf de uitvaardiging van het bevel om te herstellen, en Jeruzalem te herbouwen (wat zijn stad was) tot . . . Messias de Vorst zal zijn zeven (van de zeventig) weken . . .

¹⁰¹ Wacht tot we daarin komen! O, jongen! Dat is een zegen die ik. . . Ik ga een touw halen en mezelf op de plaats hier vastbinden.

¹⁰² Openbaarde het helemaal tot het eind; zei: “Ik ga het u nu niet alleen maar vertellen, dat die twee jaar zo ongeveer. . . het beëindigd zal zijn, vervuld.” En wij weten allemaal dat ze daar precies zeventig jaar bleven, en—en weggingen—precies wat de profeet zei. En Jesaja, of ik bedoel. . . Daniël geloofde die profeet, dus hier was hij, gereed. Goed. En hij. . .

¹⁰³ En nu, toen Gabriël kwam, zei hij: “Ik ben gekomen om het u helemaal te laten zien, om u deze dingen te openbaren die. . . helemaal tot aan de voleinding.” Ziet u? Kijk.

. . . de gruwel, hij zal haar tot een woestenij maken, zelfs tot aan de voleinding, . . .

¹⁰⁴ *Voleinding* is “het einde van alle dingen”. “Ik ga u laten zien wat er zal gebeuren.” Nu, luister. Pak dit! “Ik. . . Daniël, ik ben gezonden. U bent geliefd in de hemel. En ik heb uw gebeden gehoord en ik ben nu hierheen gekomen om u te vertellen wat er is bepaald voor de Joden en Jeruzalem vanaf nu tot aan het einde van de voleinding, de hele zaak.”

¹⁰⁵ Begrijpt u het nu, klas? Als wij erachter kunnen komen wat deze zeventig weken zijn, weten wij wanneer de voleinding is. O, jongen! God, help ons het te weten. Het vertelt ons precies ergens in deze bladzijden, precies vanaf die tijd tot deze tijd, tot de voleinding, en het zal er geen minuut naast zijn.

¹⁰⁶ Hoe Gods grote Woord. . . Toen God de aarde maakte en haar in haar baan zette. En ik predikte laatst op een avond, zondagavond, hoe dat er niets faalt. Nou, deze wereld draait zo perfect dat ze je precies kunnen vertellen wanneer de zon en de maan over twintig jaar vanaf vandaag zullen passeren, tot op de minuut nauwkeurig. Ik kan het u niet zeggen, door geen enkel uurwerk dat we ter wereld hebben; het zal twee of drie minuten per maand achterlopen, of twee of drie minuten voorlopen, het beste wat we hebben. We kunnen niets zo perfect maken. Want er is maar één ding volmaakt, dat is God. En God en Zijn Woord zijn hetzelfde, dus Gods Woord is volmaakt.

¹⁰⁷ En als wij deze dagen kunnen achterhalen, zullen we precies ontdekken wanneer de voleinding zal zijn. Begrijpt u het? “Het is vast besloten, tot de voleinding.” Het 24e vers: “Uw volk, en uw heilige stad,” wat Jeruzalem is. Heb hier het 21e. . . 24e vers. Jezus verwees hiernaar in Mattheüs 24.

¹⁰⁸ Nu, broeder Collins, als hij hier vanmorgen is—ik weet niet of hij er is of niet. In de vragen die avond, stelde hij een vraag. (Ik neem aan dat het in orde is dat ik het zeg, broeder Collins.) Over “‘de gruwel die verwoesting brengt,’ ziet u, wat het betekende?”

¹⁰⁹ Jezus sprak erover, in Mattheüs het 24e hoofdstuk, en we ontdekken. . . Ja, Mattheüs 24:15. Nu, laat me dat even snel opzoeken, zodat u kunt zien wat. . . Jezus Die hier over hetzelfde spreekt en terugverwijst naar Daniël. Mattheüs 24:15, voor u die het opschrijft. Ik wil dat u, ieder nu, vooral vanavond en—en volgende zondag, potlood en papier meeneemt, want we zijn. . . tenzij u een band hebt. 24, en het 15e vers: “En wanneer dan. . .”

En wanneer gij dan de gruwel der verwoesting zult zien, waarvan gesproken is door Daniël, de profet, . . .

Bedenk! Dit is vierhonderdendrie- . . . , -vier, -vijf, zesentachtig jaar tevoren. 486 jaar tevoren.

. . . Daniël, de profet, staande in de heilige plaats, . . .

Nu, kijk, in uw Bijbel. Het staat tussen haakjes.

. . . (wie leest, laat hij het begrijpen:)

¹¹⁰ Nu, Hij spreekt tot de Joden. Zij willen weten: “Hoe zit het met deze tempel? Wanneer zal hij vernietigd worden? Wanneer zal hij herbouwd worden? Wanneer zal er een tijd komen dat er geen steen op de andere zal zijn? Hoe lang zal het duren?”

¹¹¹ Hij zei: “Wanneer u ‘de gruwel ziet die verwoesting brengt, staande, wanneer. . .’ Daniël, ‘stond in de heilige plaats.’” Zei:

“Wanneer u dit ziet geschieden—nu, laat hem die leest begrijpen waar hij het over heeft.”

Dat is de reden dat we tot God bidden om dat zo volmaakt te maken, dat er geen zweem van twijfel zal zijn. Want we behoren niet onze eigen interpretatie aan die dingen te geven. Het moet komen door ZO SPREEKT DE HERE. Dus laat ik het daarbij totdat ik het begrijp.

Openbaarde alle dingen aan hem, die “gruwel.”

¹¹² En bedenk: het heeft een samengestelde betekenis, net als: “Mijn zoon uit Egypte geroepen.” Zoals Israël eruit geroepen werd, zo werd Jezus, Zijn Zoon, eruit geroepen.

En dat zal precies gebeuren, zo zeker als ik hier sta. En Hij deed het op een wijze en Hij heeft het allemaal verborgen gemaakt, allemaal verborgen voor de gemeente. O, wanneer we daar dieper op ingaan, in die zesvoudige inzicht, hoe Hij dit alles verborgen heeft voor de gemeente zodat de gemeente er elke minuut naar zal uitzien, wist niet wanneer Hij zou komen. Maar nu is het gemeentetijdperk zo ongeveer voorbij, dus het is nu gewoon gereed voor de komst, maakt zich alleen gereed.

¹¹³ Dit is het, een van de belangrijkste Schriftgedeelten in het Boek. Wat doet het? Het vertelt de beëindiging van de Joodse natie, het Joodse volk. Dit Schriftgedeelte, de zeventig weken, het beschrijft en vertelt precies vanaf de tijd dat Daniël daar begon tot het einde van de voleinding. Het is een van de grootste tijdsaanduidingen. Hoeveel hebben mij horen zeggen: “Als u wilt weten welke dag van de week het is, kijk op de kalender. Als u wilt weten in welke tijd we leven, kijk naar de Joden”? Dat klopt. Daar is Gods kalender, van hier genomen. Elke theoloog, elke Bijbelgeleerde, wie ook, zal u vertellen dat dit de tijdsaanduiding is: de Joden.

Nu, hoe laat hebben we het? We zijn gewoon . . . mensen, heet—o, ik . . .

¹¹⁴ Het heeft niets te maken met de heidenen; deze zeven zegels, zeven plagen, zeven weeën, zeven bazuinen, heeft niet één ding te maken. De heidengemeente zal op dat moment in de heerlijkheid zijn. Heeft niets met ons te maken, de heidengemeente. Het houdt zich alleen bezig met Israël. “Daniël, uw volk en Jeruzalem.”

¹¹⁵ Nu—en onthult de feiten dat God Zich alleen met de Joden bezighoudt als zij in hun thuisland zijn. Halleluja! Dat is waar ik denk dat het de kern raakt, dáár.

Ze proberen altijd toe te rekenen, vanaf de tijd dat Israël daar was in Daniëls tijd. En één grote schrijver . . . Want ik weet dat sommige van zijn volgelingen hier zitten; ik zal het niet zeggen. Maar dat is de reden dat ze al dit valse gedoe hadden.

¹¹⁶ Wist u hoe de Millerieten, voordat ze Zevende-dags Adventisten werden, wat ze hierboven deden? In 1919—pakten

hun vleugels (u hebt het allemaal in de Courier-krant gezien) en gingen daar naar boven om weg te vliegen die ochtend. Dat was door Daniëls zeventig weken te nemen. Mm-hm, Millerieten. Toen later, door mevrouw Ellen White, die hun profetes was, veranderden ze en noemden ze zich Zevende-dags Adventisten. En nu hebben ze hun naam veranderd in De Stem van Profetie. Ziet u? Drie verschillende namen voor dezelfde sekte.

¹¹⁷ Nu—maar ze waren fout, omdat ze probeerden die zeventig weken toe te passen op zowel Joden als heidenen. En Hij zegt hier: “Het is voor úw volk.” En God heeft Zich nooit beziggehouden met de Joden buiten Palestina. En toen de Messias, bij de tweeënzeventig weken, werd afgesneden (niet voor Hemzelf; voor ons, afgesneden werd), werd Israël verstrooid en zijn ze nooit teruggekeerd naar hun thuisland tot alleen de laatste paar jaar. Dus de tijd werd daar niet meegerekend voor het gemeentetijdperk. Begrijpt u het? [De samenkomst zegt: “Amen.”—Red.]

’t Zou niet 1919 zijn. Ik kan laten zien dat er iets gebeurde in 1919, maar dat was toen die engel, de derde engel, z’n boodschap toesloeg en de wee uitging. Precies. Maar het was niet de . . . Dat was toen de oorlog op een mysterieuze wijze ophield. We krijgen dat in het 7e hoofdstuk wanneer we eraan toe komen, wanneer we bij het 7e hoofdstuk komen. Jullie hebben me dat al vele keren horen prediken, ziet u, toen de engel z’n boodschap zei: “Houd de vier winden van de aarde tegen totdat we de Joden, de dienaren, verzegelen.” En nu, ze bleven wachten tot heel het heiden-tijdperk voorbij was.

Dan, toen Hij er kwam, dan—dan verzegelt Hij de Joden en de 144.000 ontvangen de Heilige Geest. Daar zijn de 144.000, verzegeld. Openbaring 7. U hebt het gelezen.

“En ik zag een groot aantal reeds in de hemel,” Johannes zag ze, “uit alle geslachten, talen en naties, en ze stonden voor God met palmtakken in hun handen en witte gewaden aan en zongen: ‘Halleluja! Amen! Glorie, wijsheid, eer, macht, kracht, zij onze God voor altijd en eeuwig. Amen!’ roepen ze.”

¹¹⁸ Johannes kon het toen niet begrijpen. Maar hij keek om en hij zag op de berg Sinaï (glorie) 144.000, die niet verontreinigd waren door vrouwen. Joden! Vrouwen, kerken! Ze hadden zich niet aangesloten bij organisaties—Luthers, Methodist, Baptist en Presbyteriaans. Maar ze waren Joden geweest vanaf het begin, orthodox, en hadden hun tempel daar en aanbaden, op de berg Sinaï. Dát zijn de 144.000. Dat is hierna; de gemeente is al in de heerlijkheid. Ziet u?

¹¹⁹ Dus meneer Smith zat verkeerd—moest wel. Want, hoe gaat u dat hier in 1919 toepassen, de 144.000 eruit halen? Dan bent u weer terug bij Russellisme. Ziet u? Dan bent u weer terug bij de Russellieten-leer: “dat Jezus in 1914 kwam, in 1919 Hij Zijn

gemeente wegnam, en Hij nu een mystiek lichaam is dat over de aarde rondgaat, en . . . dat naar oma's graf gaat en opa's graf en ze allen opwekt, al diegenen die Russelliet waren." Onzin! Het klopt niet met het Woord. Het wil niet goed uitkomen. Nee meneer. Nee.

¹²⁰ Maar God heeft de waarheid; God is Degene Die het kan openbaren en het daarin kan plaatsen en het ons precies kan tonen. Ziet u? Ik geloof dat Hij het zal doen; ik weet het niet—ik vertel u de waarheid: ik weet het niet, maar ik geloof; ik geloof dat Hij het zal.

¹²¹ Dus, ziet u, God bemoeide Zich nooit met de Joden. (Ik wil dat u dit in gedachten houdt) zolang Israël . . .

¹²² Dat is toen ik deze broeder die hier zit probeerde te vertellen, die het heeft over naar Israël te gaan: blijf uit Israël weg! Blijf er weg—al u mensen die erover spreken de Joden te bekeren. Voordat deze boodschap afgelopen is, zult u zien dat het ZO SPREEKT DE HERE is, door Woord én door Geest. Israël zal bekeerd worden, de hele natie, in één nacht. De Bijbel zei dat. Maar het Evangelie is niet eens aan hen. Er zijn een paar rebellen die eruit zijn, enzovoort, die binnenkomen, en buiten het hoofdlichaam van Joden, die binnenkomen en gered worden. Dat is waar. Ik geloof dat met heel mijn hart.

Maar bedenk: zolang Israël uit haar land is, kunnen zij niet gered worden. Nu keren ze terug. En ze zullen gered worden, het gehele volk, in één dag. De Bijbel zei dat. Op een dag; zal geheel Israël regelrecht terugbrengen tot God. Er zal zo'n machtig iets Israël een dezer dagen treffen, totdat het de hele natie zal doen schudden. Zelfs de profeet riep het uit en zei: "In één dag hebt Gij dit gedaan." In één dag zullen ze het zien. Er zal een machtig iets zijn.

¹²³ Naar mijn mening zal het een machtige profeet zijn die zal opstaan en voor Israël zal staan en hen zal bewijzen dat die Messias nog steeds leeft. Die Messias Die zij verwierpen is . . . ? . . .

¹²⁴ Als zij die kleine Bijbel nu lezen, die Israëls Bijbel. Ze lezen het van achteren naar voren, zoals ze het lezen. En u weet hoe de Joodse taal wordt geschreven. En dus wanneer zij het lezen . . . En zij dat lezen, die Lewi Pethrus naar hen zond, een miljoen Bijbels. Ze zeiden: "Als deze Jezus . . ." Dat waren die Joden die vanuit Iran werden gebracht en daarginds, hadden nog nooit van zoiets als de Messias gehoord. En toen ze zich klaarmaakten om terug naar hun thuisland te komen—nou, zij wilden niet in die vliegtuigen stappen. Ze ploegden nog steeds met oude ploegen. U hebt het gelezen in het tijdschrift *Look*. Hoevelen hebben die artikelen gelezen in de *Look and Times* tijd- . . . ? Wel, zeker wel. Ziet u? Zij wilden daar niet in. Die oude rabbi stond daar en zei: "Bedenk: onze profeet zei dat we terug zouden gaan naar het thuisland op de vleugels van een adelaar." Halleluja!

Naties breken, Israël ontwaakt,
De tekenen die de Bijbel voorzegde;
De heidendagen geteld, met verschrikkingen
bezwaard;
“Keer terug, o verstrooiden, tot het uwe.”

¹²⁵ U kunt maar beter wakker worden. U hebt het gehoord en gehoord en gehoord, maar het zal de laatste keer zijn een dezer dagen. Israël keert terug naar haar thuisland. De dag dat God bepaalt dat Israël een natie is, dat is de dag dat er geen andere heiden meer gered zal worden.

¹²⁶ Ik zal dat bewijzen door deze zeventig weken, als ik alleen maar die dagen kan uitvinden. Ik ga naar de...om de astronomische kalenders te halen en—en de Juliaanse, de astronomische en de Romeinse en allemaal. Er is nog meer, ergens. Er is iets. God weet ervan en Hij—Hij is in staat om het te openbaren. Ziet u? Ik weet dat de Juliaanse kalender 365 en 1/4 dag in het jaar heeft. Dus—o, ze zijn allemaal door elkaar, maar er is ergens een waarheid.

¹²⁷ Ik zie zoveel kerken, zoveel organisaties, zoveel mensen die zo gaan, en sommigen: “Wees gegroet Maria,” en sommigen die *dit* en *dat* en *nog wat* aanbidden. Er moet ergens een waarheid zijn. Er moet ergens een God zijn. Er moet ergens een boodschap zijn. Ik zie valse profeten opkomen, die doen alsof ze onderscheidingsvermogen hebben, en allerlei andere dingen die gaande zijn. Dan moet er daar ergens een echte zijn, waar die vervalsing van is gemaakt.

¹²⁸ Ik zie mensen in het vlees komen en juichen en tekeergaan en uitgaan en allerlei soorten levens leiden. Er moet daar ergens een echte Heilige Geest zijn. Ik zie mensen zich religieus gedragen, enzovoort, en proberen vroom te zijn. Ik weet dat er ergens een echte God is. Er is ergens een echte Geest, want dat is een oude huichelaar die ervan nagemaakt is, een oude nepversie. Er moet iets zijn dat echt is: een man, een volk, een gemeente, een God. Er moet ergens iets waars zijn, want deze werden er gewoon van nagemaakt. Er is ergens iets echts.

¹²⁹ Ik zei tegen deze gemeente, over uw gaven. Luister naar uw gaven; houd ze in de Bijbel. Neem geen vervangingsmiddel terwijl de hemel vol is met de echte. Laten we de echte behouden. Laten we de echte nemen of helemaal geen hebben. Amen.

¹³⁰ Nu, de afsluiting is een feit: dat God alleen met Israël handelt wanneer zij in haar thuisland is. Laten we nemen toen God... Abraham het thuisland verliet en naar Egypte ging: wat gebeurde er? Hij liep weg van de wil van God en werd nooit gezegend totdat hij terugkeerde naar het thuisland. God handelde nooit met hem, niet één visioen, niets anders, tot hij terugkwam naar het thuisland.

¹³¹ Kijk naar Israël, toen ze naar Egypte werden gestuurd, vierhonderd jaar lang. Niet één wonder, niet één teken, niet één ding gebeurde er onder hen, staat niets opgenomen in de geschiedenis van het Boek. Dezelfde oude sleur: naar de kerk gaan, het lam offeren, een weesgegroeitje zeggen of wat het ook was, en weer terug. Het volgende jaar precies hetzelfde. De priesters ruzieden allemaal: “*Rabbi Die en die!* We zullen *rabbi Die en die* kiezen. Hij is beter opgeleid. Hij weet meer over de Egyptenaren.” Voor je het wist, waren de Egyptenaren en—en zij allemaal hetzelfde.

¹³² Dat is hetzelfde wat er is gebeurd met de gemeente. We zijn allemaal heengegaan om Methodist te worden of Baptist of Presbyteriaan. “En wij hebben een diploma uit Hartford! Wij hebben een diploma uit Wheaton! Wij hebben een diploma ergens anders vandaan, of Bob Jones! Wij, wij hebben een doctorandustitel! Wij hebben een domineestitel, een meesterstitel of iets dergelijks!” Wat heeft het opgeleverd? Een hoop onzin.

Het is zoals het in Egypte was. En God handelde nooit met Israël tot zij naar haar thuisland kwam.

¹³³ Hoor mij! ZO SPREEKT DE HERE: God zal niet met Zijn gemeente handelen tot Zij terugkomt naar het thuisland, de boodschap van het uur. Kom terug naar het oorspronkelijke! Ga weg van uw Methodisten-, Baptisten-, Presbyteriaanse ideeën; uw Pinkster-, Assemblies, Eenheids-, Drieheids- en Vijfheids-, wat het ook is; Church of God, Nazarener, Pelgrim Heiligheid, Church of Christ, allemaal antichristelijke bewegingen! En ik besef dat dit de wereld bereikt. Allemaal verkeerd; allemaal van de duivel. O my! Er zijn godvruchtige mannen in elk van hen. Er zijn godvruchtige mensen in elk van die bewegingen. Maar de organisatie op zich is niet van God, en God zal haar nooit zegenen. Hij heeft het nooit gedaan.

¹³⁴ Ik vraag elke geschiedkundige (die deze band zal horen) om me te schrijven en me te vertellen wanneer de kerk zich organiseerde, als God haar niet op de plank zou leggen en Zich er nooit meer mee bemoeide. Vertel me wanneer Hij ooit de Lutheraan weer heeft opgewekt, Wesley en Methodisten of een Pinkstergelovige. Heeft Hij nooit! Die organisatie lag daar en verkankerd en verrot! God nam individuen en probeerde de mensen terug te wijzen naar het thuisland. En dan, de individuen zo zwak en verwijfd, met een of andere graad, totdat ze weer een andere organisatie organiseerden, het tot een tweevoudig kind van de hel maakten meer dan het om mee te beginnen was.

¹³⁵ Maar ergens, welzeker, heeft Jehova een man waar Hij Zijn handen op kan leggen, die geen compromis zal sluiten met die godde-. . . , goddeloze organisatie; die de mensen terug zal brengen naar de Rots, Christus Jezus, terug naar het

oorspronkelijke Pinksteren en de oorspronkelijke Heilige Geest, met oorspronkelijke tekenen en oorspronkelijke wonderen. Zeker heeft Hij er ergens één, die niet zal bezwijken onder welke vorm van vervolging dan ook, weg zal lopen, het af zal zeggen, op zal houden, wat dan ook; die erbij zal blijven.

God zegent Israëel nooit tot ze in haar thuisland komt.

¹³⁶ God zal u nooit zegenen als Methodist, Baptist, Presbyteriaan, Katholiek of Pelgrim Heiligheid, Nazarener, Church of Christ of—of Pinkster-organisatie. Hij zal u nooit op die manier zegenen. Kom terug naar het thuisland, naar het begin, terug naar de Pinksterervaring zoals het gebeurde op de dag van Pinksteren toen de kracht van de levende God die duizenden mensen veranderde en hun hart in vuur en vlam zette met het vuur van God, wat echte, niet nagebootste tekenen liet zien, niet een of andere verzonnen telepathie, niet een of andere schijnvertoning en in een wedloop terechtgekomen zoals we dat in Amerika hebben. “Wie kan de grootste tent hebben?” Of: “Wie kan de grootste menigte krijgen?” Wat maakt dat uit voor God? God wil dat de mensen oprecht van hart zijn, niet de grote menigte. En we hebben hier allemaal een wedloop aan de gang. Wat een schande, om te zien of we er nog duizend meer kunnen toevoegen aan onze organisatie. Het is een schande. Hij wil ons terug naar de waarheid, terug naar de Geest, terug naar het juiste licht, terug naar een hogere weg in Christus, terug naar de waarheid. Hoe kan Hij ons ooit zegenen op de weg die wij gaan? Dat zal Hij niet.

¹³⁷ Hij zegende Israëel nooit totdat ze terugkwamen naar het beloofde land. En toen ze terugkwamen in het beloofde land, begonnen tekenen en wonderen te gebeuren. Hij stuurde een man regelrecht te midden van hen, genaamd Mozes. Waar kwam deze Mozes mee aan—een verfijnde theologie? Kwam hij met een doctorandustitel? Kwam hij met een LLD-, PhD-diploma? Hij kwam met de kracht van Jehova en met een boodschap: “Keer terug uit dit land naar het thuisland. Keer terug, o verstrooiden, tot het uwe.” Amen!

¹³⁸ Gedurende bijna tweeduizend jaar bevinden de Joden zich uit hun thuisland, verstrooid naar de vier windstreken van de aarde. Hoe we deze boodschap nu wekenlang konden laten doorgaan als we in detail zouden treden. We kunnen Israëel helemaal nagaan en laten zien toen het verstrooid werd door het Romeinse Keizerrijk, vanwege het verwerpen van de Messias; hoe ze werd verdreven naar elke natie onder de hemel.

Terug konden gaan naar Jakob—Israëel—in Genesis 44 en 45, en het daar laten zien hoe hij die aartsvaders zegende en hen precies vertelde waar hun ligging zou zijn in de laatste dagen. En ik kan u precies aanwijzen (elke natie) van Israëel, elke stam

van Israël, precies in de naties gelegen waar het zei dat het zou zijn. En hier zijn we vandaag.

¹³⁹ De Jood die wij kennen, dat is niet de echte Jood. De echte Jood is die echte orthodoxe die zich niet heeft verontreinigd met de dingen van de wereld, die niet is uitgegaan en zich bij andere kerken heeft aangesloten. Dat zijn degenen die ginds terugkeren, levend van kaas en brood, op de heuvels—niet toegelaten in de oude stad. Moesten zich een stad bouwen aan deze kant, in een niemandsland, met machinegeweren die beide kanten op wezen. Maar haar knoppen beginnen uit te botten. Amen en amen! De tijd is ophanden.

¹⁴⁰ Daar zijn Ismaël en Izaäk, die daar nog staan te ruziën over het land, maar zij behoort aan Israël. Als u toevallig naar het nieuwe Jeruzalem gaat: ze zullen u niet naar het oude Jeruzalem laten komen. U moet daar eerst heen gaan en ze het allemaal aan u laten uitleggen, de Arabieren, en u dan naar de andere kant brengen. Dat zijn Ismaëls kinderen. Maar wacht, er komt een tijd dat Gods kinderen haar zullen overnemen. Dat is juist. Jeruzalem zal weer herbouwd worden. Het dagelijkse offer zal worden ingesteld.

En de antichrist zal een verbond sluiten voor die laatste zeven weken. En te midden ervan zal hij dat verbond verbreken—ze allemaal naar het Katholicisme keren. De gruwel zal zich zo over de hele zaak verspreiden en dan zal het einde zijn.

¹⁴¹ Let op: “zeventig weken.” Ja, het zijn bijna tweeduizend jaar dat ze weg zijn geweest; ze zijn nu gedreven, hun volk; zoals het was bij het verharden van farao’s hart—Hij moest Hitlers hart verharden. Miljoenen van hen stierven. Kijk naar deze Eichmann: schuldig aan het ombrengen van zes miljoen Joden. Zes miljoen van hen—menselijke zielen, baby’s, kinderen, volwassenen, allemaal ter dood gebracht; Eichmann, één man. Kijk naar Rusland, hoe u ze dáár uitdreef. Ze dreven hen overal uit. Ze zijn een verachte natie geweest.

¹⁴² Maar vanwege de liefde voor hun geld kwamen ze weer terug. Maar die kleine minderheid keert terug naar Palestina. Amen, broeders! Wanneer u ziet dat zij naar haar thuisland begint te komen!

¹⁴³ Ze hebben daar nu genoeg binnen om die ongeveer 144.000 te maken. En wat gebeurt er? Zij zullen hun Jozef kennen. Maakt u zich geen zorgen. Ja meneer. En ze staan daar allemaal te wachten tot het gaat gebeuren. En hetzelfde uur dat . . .

¹⁴⁴ De naties hebben hen tot een natie verklaard, dit afgelopen jaar. Wanneer dat gebeurt—we zijn nabij het einde—is de heidengemeente weg. Dus haast elk moment zou God kunnen zeggen: “Israël is Mijn volk.” Wanneer dat gebeurt, zijn de heidenen voleindigd.

¹⁴⁵ “Zij zullen vertreden,” zei Jezus in Mattheüs 24. “De gruwel der verwoesting—zij zullen de muren van Jeruzalem vertreden totdat de heidenbedeling voleindigd is.” Wanneer dat voleindigd is, dan zullen de Joden terugkeren in Jeruzalem om de tempel en de tempelaanbedding opnieuw op te richten. We zullen het allemaal in deze volgende boodschappen krijgen—de zeventig weken van het zesvoudige doel.

Nu, ik zal dat voorlezen voor we sluiten, want het is dan zo ongeveer tijd voor ons om naar huis te gaan en vanavond om zeven uur weer terug te komen.

¹⁴⁶ Eerst—eerst, als u het opschrijft: “Om de overtreding te voleindigen.” Daniël, het 9e hoofdstuk, 24e vers. “Om de overtreding te voleindigen,” één. “Om een einde te maken aan de zonde,” twee. “Om verzoening te doen voor ongerechtigheid,” drie. “Om eeuwige gerechtigheid te brengen,” vier. “Om het visioen en de profetie te verzegelen,” vijf. “Om het Allerheiligste te zalven,” zes. En dat is waar we vanavond over zullen spreken. God, het teweegbrengend!

¹⁴⁷ Nu, wacht; laat me het nog eens doornemen, zodat u het begrijpt. Ten eerste: “de overtreding te beëindigen.” Ten tweede: “een einde te maken aan de zonde.” Ten derde: “verzoening te doen voor ongerechtigheid.” Ten vierde: “eeuwige gerechtigheid te brengen.” Ten vijfde: “het visioen en de profetie te verzegelen.” Ten zesde: “het Allerheiligste te zalven.”

Laat me het u nu voorlezen, uit de—uit de Bijbel. 't Is het 24e vers.

Zeven- . . . weken zijn bestemd over uw volk (de Joden) en over uw heilige—over uw heilige stad (Israël, Joden, Jeruzalem), om de overtreding te voleindigen (één), . . . om een einde te maken aan de zonde (twee), . . . om verzoening te doen voor ongerechtigheid (drie), . . . om eeuwige gerechtigheid te brengen (vier), en om het visioen te verzegelen (vijf)—het visioen en profetie, en om het Allerheiligste te zalven (zes).

¹⁴⁸ Dat is precies wat Hij hem kwam vertellen dat er zou gebeuren en dan zou het einde zijn.

¹⁴⁹ Nu: vanavond krijgen we wat die dingen zijn en zien we hoe dicht we daarbij zijn. En dan volgende zondag deze tijdsbestekken erbij halen en ze plaatsen, precies waar wij staan. Ik heb Hem lief.

¹⁵⁰ Israël, terugkerend naar hun thuisland—Israël. Laat me dit nu even zeggen terwijl . . . Ik neem aan dat het niet op de band komt. Laat me dit zeggen. Hetzelfde uur dat Israël een natie werd . . . De reden dat ik altijd heb geloofd, voor mijn klas hier, dat er iets was waar ik een rol in zou hebben, voordat ik sterf, om Israël terug te brengen tot de Here. Want, toen . . . hetzelfde uur, volgens het Pan-Amerikaanse handvest, dat Israël tot natie werd

verklaard, voor het eerst na tweeduizend jaar sinds zij verstrooid werden, geen volk—het was precies op datzelfde uur, precies op het uur nauwkeurig, dat de Engel des Heren mij ginds ontmoette en mij zond tot de . . . met het Evangelie. Precies hetzelfde: 7 mei 1946.

¹⁵¹ Nu: dan, nog iets wat het mij laat weten. Het is “het herstellen van de harten van de kinderen terug tot de vaders, en de harten van de vaders tot de kinderen,” de boodschap. Let op, Maleachi 4 (niet 3), 4!

¹⁵² Nog iets. Toen Billy, mijn zoon, en ik, en broeder Ern Baxter, op weg waren naar Palestina, nadat we de Joden hadden ontmoet bij broeder Arganbright en zij de samenkomst hadden gezien. Lewi Pethrus had deze Bijbels daarheen gestuurd. En hij zei . . . Deze Joden kwamen en zeiden: “Als u een groep van de leiders van Israël bijeen zult roepen, ik bedoel, niet deze nieuwe rabbi’s met al hun ceremoniën, maar de echte Israëlitische leiders bijeen roept. En wij hebben dit Nieuwe Testament gelezen en wij weten dat wanneer de Messias komt, Hij ons deze dingen zal vertellen, zoals de vrouw in Samaria. Wij weten dat Mozes zei dat onze Messias een profeet zou zijn. En wanneer u hun kunt vertellen en laten zien door de Schrift, dat,” wat wij in de boodschap van vanavond zullen krijgen, “dat zij verduisterd moesten worden en hun harten afgesneden, zodat de heiden-tijdsruimte kon komen, dat we een tijd van verzoening zouden hebben, voor de heidenen. En hun harten werden verhard, precies zoals het was in de tijd van Jozef enzovoort. En dan die Joden op een plek brengen en die mannen eruit roepen, uit dat gehoor, net zoals u bij deze heidenen hier doet door die inspiratie van de Geest. Want,” zij zeiden: “als deze Jezus, als Hij de Messias is, en uw woorden waar zijn, dan is Hij niet dood en leeft Hij. En als Hij leeft, beloofde Hij in Zijn . . . de dien- . . . Zijn dienaar—dienaren te zijn, Zijn discipelen. En als we Hem het teken kunnen zien doen van de profeet, dan zullen wij geloven dat Hij de Messias is.”

Wat een volmaakte opstelling; precies goed. Vervolgens, wat zou dat betekenen? Een natie zou in één dag geboren worden, onder de leiders. Ieder van hen zou zeggen: “Wij weten het.” Wanneer die rabbi dat zegt, is het zo. Een natie zou in één dag geboren worden. Israël zou in één dag geboren worden.

¹⁵³ En ik was onderweg en stond in Caïro, Egypte, met het kaartje in mijn hand, en vijftien of twintig minuten tot de oproeptijd. Ze stonden op het punt de oproep te doen. En ik liep verder om een klein stukje van dit ebbenhout te zien, met een kleine olifant gemaakt van ebbenhout, met een—een ivoeren slag tand. Ik wilde het naar een bevriende dokter sturen, dr. Sam Adair, als presse-papier. En ik keek ernaar. En iets zei tegen mij: “Dit is nog niet het uur. Blijf uit Palestina.”

154 Dus ik dacht: “Dat was gewoon ik die dat dacht.” En ik ging verder.

Iets zei: “Dit is niet het uur.”

155 En ik ging naar buiten, achter de hangar. Ik hief mijn hoofd op naar God. Ik zei: “God, was U dat Die tot mij sprak?”

156 Zei: “Dit is niet het uur. Blijf uit Palestina. Dit is niet de tijd.” Toen nam ik mijn ticket en veranderde het, en ging vandaar naar Rome, en kwam terug naar Lissabon, in Portugal, en van daaruit terug naar de Verenigde Staten.

157 Het uur was nog niet gekomen. De ongerechtigheid van de heidenen is nog niet vol, gewoon tot de rand van de beker. Maar op een dag zal dat zijn; en God zal iemand daarheen sturen, die een profeet is, en het hun zal bewijzen. Ik vertrouw erop dat God hem direct zal doen opstaan, wie hij ook mag zijn, dat Hij hem snel zal doen opstaan. Ik geloof dat het moet komen. Dat is waarvoor we dit bestuderen, dat we zo dichtbij zijn.

158 En bedenk, op het moment dat de Joden Christus ontvangen, is de heidengemeente weg. Dan krijgen de heidenen de plagen over hen uitgestort, de verdrukking.

159 En—en hoe kunnen mannen, grote leraren, onderwijzen, en zo naar deze Bijbel kijken en zeggen dat de gemeente door de verdrukkingperiode gaat, terwijl er geen Schriftgedeelte in de Bijbel is dat dat zegt! Ze hebben er niet één.

160 Een man vertelde mij, niet lang geleden, zei: “O, zuster McPherson leerde dat de gemeente door de verdrukking zou gaan, want wij zullen schijnende lichten zijn in die tijd.” Het is Israël dan, niet de heidenen.

De heidenen zijn al weg, de gemeente. Zij hoeven niet door een verdrukking te gaan. “De draak spoot water uit zijn mond,” het 17e hoofdstuk, “en voerde oorlog tegen het overblijfsel,” de slapende maagd. Niet. . . De echte gemeente is heengegaan. Zij is al bij het bruiloftsmaal, voor deze, de hoeveelheid tijd waar het bruiloftsmaal zal plaatsvinden, de laatste week. En dat is wanneer de verdrukking begint, wanneer de sprinkhanen en vervolgingen opkomen over de kerken, dat soort dingen.

Dan, aan het einde, in het 19e hoofdstuk, hier komt zij met haar Bruidegom. Halleluja! “Koning der koningen en Heer der heren; kleed gedrenkt in bloed en de hemelse heerscharen rijdend op witte paarden met Hem meekomend. Daar komt zij, om haar plaats in te nemen voor het millennium. Amen! O!

Gezegend zij de Naam, o, gezegend zij de
Naam,
Gezegend zij de Naam van de Heer;
Gezegend zij de Naam, o, gezegend zij de
Naam,
Gezegend zij de Naam van de Heer.

Jezus is de Naam, Jezus is de Naam,
 Jezus is de Naam van de Heer;
 Jezus is de Naam, o, Jezus is de Naam,
 Jezus is de Naam van de Heer.

Verheerlijk Zijn Naam, o, verheerlijk Zijn
 Naam,
 O, verheerlijk de Naam van de Heer;
 Verheerlijk de Naam, o, verheerlijk de Naam,
 Verheerlijk de Naam van de Heer.

¹⁶¹ Hoe doet u het? Verheerlijkt ú het in úw leven. Leeft ú zo'n leven dat ze kunnen zeggen: "Dáár is een dienaar van Christus." Zo verheerlijkt u de Naam. Eens zien. O, hebt u Hem niet lief? O, my! Ons kleine lied nu:

In een kribbe, lang geleden, ik weet dat het echt
 zo is:
 Een Baby werd geboren om mensen te redden
 van hun zonden.
 Johannes zag Hem op de oever, een Lam voor
 immermeer,

Dat Lam met die zeven zegels—de Enige in de hemel en op aarde die in staat was om het te nemen.

In een kribbe—in een kribbe, lang geleden, ik
 weet dat het echt zo is:
 Een Baby werd geboren om mensen te redden
 van hun zonden.
 Johannes zag Hem op de oever, het Lam voor
 immermeer,
 O, gezegend zij de Naam van de Heer.
 O, gezegend zij de Naam, o, gezegend zij de
 Naam,
 Gezegend zij de Naam van de Heer;
 Gezegend zij de Naam, gezegend zij de Naam,
 Gezegend zij de Naam van de Heer.

¹⁶² Ik hou van aanbidden. U niet? Nu, wij komen niet naar de kerk alleen om een prediking te horen; dat hoort erbij. Maar wij komen naar de kerk om te aanbidden—te aanbidden in de geest en in waarheid. U hebt de waarheid gehoord, dat is het Woord. Ziet u? Nu, om te aanbidden is uzelf te uiten tegenover Hem. Ziet u?

O, ik hou van die Man van Galilea, geef ons daar een klein akkoord van. Ja meneer. Ken je 'm, Teddy? Ik vergeet nu. . . Eens zien. Eens zien.

O, ik hou van die Man van Galilea, van Galilea,
 Want Hij heeft zoveel voor mij gedaan.
 Hij heeft al mijn zonden vergeven, de Heilige
 Geest in mij geplaatst;

O, ik hou van, ik hou van die Man van Galilea.
De tollenaar ging heen te bidden, in de tempel
daar op een dag,

Hij riep: "O Here, wees mij genadig!"
Hij werd vergeven van elke zonde, en een diepe
vree in hem geplaatst;
Hij zei: "Kom, zie deze Man van Galilea."

O, ik hou van die Man van Galilea, van Galilea,
Want Hij heeft zoveel voor mij gedaan.

Hij heeft al mijn zonden vergeven, heeft de
Heilige Geest in mij geplaatst;

O, ik hou van, ik hou van die Man van Galilea.

De verlamden werden tot lopen gebracht, de
stommen tot spreken,

Die kracht werd uitgesproken met liefde op de
zee;

De blinden werden ziende gemaakt, ik weet dat
het slechts kon zijn:

De macht van die Man van Galilea.

O, ik hou van die Man van Galilea, van Galilea,
Want Hij heeft zoveel voor mij gedaan.

Hij heeft al mijn zonden vergeven, die Heilige
Geest binnenin mij geplaatst;

O, ik hou van, ik hou van die Man van Galilea.

Luister naar deze:

De vrouw bij de bron, Hij heeft haar al haar
zonden verteld,

Hoe zij vijf mannen op dat moment had. (Dat
is Hem.)

Zij werd vergeven van elke zonde, en de diepe
vrede kwam in haar;

Toen riep zij: "Kom, zie die Man van Galilea!"

O, ik hou van die Man van Galilea, van Galilea,
Want Hij heeft zoveel voor mij gedaan.

Hij heeft al mijn zonden vergeven, de Heilige
Geest in mij geplaatst.

O, ik hou van, ik hou van die Man van Galilea.

Ik heb Hem lief. U niet? Heel mijn hart! U niet? Is Hij niet
wonderbaar?

O, wonderbaar, wonderbaar, is Jezus voor mij,
(Wat is Hij?)

Raadsman, de Vrededorst, de machtige God is
Hij;

O, redde mij, behoedt mij, voor alle zonde en
schande,

Wonderbaar is mijn Verlosser, prijs Zijn Naam!

Laten we nu even onze hoofden buigen en eraan denken.

Ik was eens verloren, maar nu ben ik gevonden,
ik ben vrij van veroordeling, (Naties breken:
maakt niet uit.)

Jezus geeft vrijheid en een volledige redding;
Hij redde mij, Hij behoedt mij, van alle zonde
en schande,

Wonderbaar is mijn Verlosser, prijs Zijn Naam!

O, wondervol, wondervol, is Jezus voor mij,
Raadsman, de Vredevorst, machtige God is Hij;
Redde mij, behoedt mij, van alle zonde en
schande,

Wonderbaar is mijn Verlosser, prijs Zijn Naam!

O, denk u het in!

Ik was eens verloren, nu ben ik gevonden, ik
ben vrij van veroordeling,

Jezus geeft vrijheid en een volledige redding;
Redde mij, (Wat doet Hij?) behoedt mij, voor
alle zonde en schande, (Erbovenuit varend.)

O, wonderbaar is mijn Verlosser, prijs Zijn
Naam!

Nu samen!

O, wondervol, wondervol, is Jezus voor mij,
Raadsman, de Vredevorst, machtige God is Hij;
Wel, redde mij, behoedt mij, van alle zonde en
schande,

Wonderbaar is mijn Verlosser, prijs Zijn Naam!

O, wat hou ik van Jezus, (Glorie!)

O, wat hou ik van . . .

Zo blij dat ik gered ben! Zo blij dat ik op Zijn komst wacht!

O, wat hou ik van Jezus,
Omdat Hij mij eerst liefhad.

Nu met onze handen omhoog als we het menen.

Ik zal Hem nimmer verlaten,
Ik zal Hem nimmer verlaten,
Ik zal Hem nimmer verlaten,
Want Hij hield eerst van mij.

¹⁶³ Hebt u Hem lief? [Samenkomst zegt: "Ja."—Red.] Dan moet u elkaar liefhebben. Want als u niet van hen houdt die u hier kunt zien, hoe kunt u Hem liefhebben Die u niet hebt gezien? Laten we elkaar de hand schudden, zeggen:

O, wat hou ik van Jezus,
O, wat hou ik van Jezus,
O, wat hou ik van Jezus,
Want Hij hield eerst van mij.

Ik zal nimmer . . .

Hef uw handen nu naar Hem op. Dat is het.

. . . Hem verlaten,
Ik zal Hem nimmer verlaten,
Ik zal Hem nimmer verlaten,
Want Hij hield eerst van mij.

¹⁶⁴ Bedenk eens: Hij maakte die grote openbaring aan ons bekend. Hebben wij Hem niet lief? Is Hij niet wonderbaar? Hoe dankbaar zijn we voor onze Here Jezus; ons nimmer verlaten. “Zie, Ik ben met u, altijd, zelfs tot de . . .” Geniet u van *De zeventig weken van Daniël*? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] O, hebben wij Hem niet lief? Wat doet het?

Mijn geloof ziet op naar U,
Gij Lam van Golgotha,
Goddelijke . . .

Aanbid Hem gewoon vanuit uw hart.

Hoor mij nu terwijl ik bid,
Neem al mijn zonden weg,
O, laat mij van deze dag af aan
Geheel de Uwe zijn!

Terwijl ik het donkere doolhof van het leven
betreed, (We doen dat allemaal.)
En verdriet zich om mij heen verspreidt, (Ja,
Here.)
Wees Gij mijn Gids; (Mij erdoorheen leidend,
Here!)

O, laat duisternis veranderen in dag,
Veeg de angsten van verdriet weg,
En laat mij nimmer
Van U afdwalen.

[Broeder Branham neuriet *Mijn geloof ziet op naar U*—Red.]

Kracht voor mijn bezwijkend hart,
Inspireer mijn vurigheid;
Laat duisternis veranderen in dag,
Veeg al mijn angsten weg,
O, laat mij van deze dag aan
Geheel de Uwe zijn!

¹⁶⁵ O Jezus, we zien dat we iets naderen. Jesaja de profeet had ervan gesproken; Jeremia sprak ervan. Daniël keek terug en zag wat zij zeiden. Het veroorzaakte dat zijn hart werd bewogen en hij—hij richtte zijn gezicht naar de hemel. Hij vastte, in zak en as. Hij wilde horen, zodat hij de mensen kon waarschuwen.

¹⁶⁶ Here, wij zien ook door Boeken, Uw Boek—het Boek van Jesaja, het Boek van Jeremia, het Boek van Jakobus, Johannes, Lukas, Markus, Mattheüs, het boek Openbaring, ál Uw boeken,

dat we dicht bij het einde zijn. En wij hebben ons gezicht naar de hemel gericht, in gebed, smeekbeden, om te ontdekken waar wij leven, Here. We beginnen te zien dat het daglicht doorbreekt. En Here, wij komen tot U. Ons geloof ziet nu naar U op. Elke last terzijde leggend, elke zonde, elk klein ongelooft dat ons zo gemakkelijk zou omringen, dringen we ons nu naar het doel van de hoge roeping, wetende dat onze tijd beperkt is.

¹⁶⁷ Zegen deze mensen hier, Here. Zij hebben u lief. Zij zijn de Uwen. Ze zijn eruit gekomen. U bent Degene Die de openbaring geeft. Wij bidden dat U deze dingen toe zult staan aan ons terwijl wij op U wachten.

¹⁶⁸ Geef ons een goede middag van studie, Here. Geef ons inzicht. Breng ons vanavond weer fris terug. Here, zalf mij vanmiddag, o, terwijl ik studeer, Here, voor deze zesvoudige reden van het bezoek van Gabriël. Als Gabriël een bezoek kwam brengen en een zesvoudige bedoeling gaf, Here, moeten wij dat weten. Wij bestuderen door de Boeken en weten dat we dichtbij zijn. Dus bidden wij dat U het vanavond aan ons zult openbaren.

¹⁶⁹ Volgende zondag, Here—o God, plaats die dagen daarin. Ik weet niet hoe, maar U kunt ons precies tot de tijd brengen. Sta het toe, Vader. We kijken naar U. Wij hebben elkaar lief en het bloed van Jezus Christus, Gods Zoon, heeft ons gereinigd van alle zonde. We kijken nu naar U. Help ons terwijl wij op U wachten, Vader, door Jezus onze Here.

61-0730M Gabriëls Instructies aan Daniël
Branham Tabernacle
Jeffersonville, Indiana Verenigde Staten

DUTCH

©2026 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org